

VIỆC LÀM BÀY TỎ ĐỨC TIN

Cảm ơn các bạn. Thật tốt khi được ở đây, tối nay, một lần nữa. Tôi không biết làm thế nào họ đã nhận ra rằng tôi sẽ cầu nguyện cho người đau. Mọi người đến để được cầu nguyện cho. Anh em biết đấy, tôi tin nếu anh em đi theo sự dẫn dắt của Thánh Linh, thì điều đó ổn thôi. Đó là điều tốt nhất, đó là một Sự điệp không bao giờ sai.

2 Bây giờ, tôi đang ngồi trong phòng hôm nay, sau khi...một mục sư nào đó mà thật sự rất yêu quý đối với lòng tôi (ba trong số họ), ba trong những người bạn tốt của tôi, họ nói với tôi rằng họ sẽ đi ăn trưa với tôi. Và tôi nghĩ, “Ồ, điều đó thật tốt,” anh em biết đấy.

3 Vì vậy tôi—tôi chỉ ăn một chút điểm tâm vì tôi chắc chắn họ sẽ trả tiền cho nó, anh em thấy đấy, và tôi...có một bữa ăn tối no nê ngon lành. Vì vậy, 12 giờ đến, và 1 giờ đến, và 2 giờ đến, chưa có ai ở đó cả. Vì vậy có...cảnh sát đang đuổi theo một tội phạm, dưới sân đó, và vì vậy tôi đi xuống để xem hiện trường đó. Tôi không thể tìm thấy Anh Jack chút nào. Vì vậy, tôi phát hiện ra, người của khách sạn đã đưa nhầm số cho anh ấy; và anh ấy đã bấm chuông nhầm cửa, suốt thời gian, nơi tôi—tôi đã không ở đó. Dầu vậy, tôi sẽ để anh ấy trả tiền cho tôi, một lần nữa, lúc nào đó. Anh ấy và Anh Tracy, tôi chắc chắn vui mừng được gặp họ và Anh Brown tối nay. Điều đó thật dường như chúng tôi nên quay trở lại Arizona lần nữa.

4 Tôi có thể nhớ đã băng qua sa mạc ngày nọ. Tôi đã nói với vợ tôi, ở phía sau đó, tôi nói, “Đây là nơi Anh Jack ngồi phía sau chiếc Chevrolet nhỏ này.” Anh Brown và anh ấy đã tranh cãi tất cả về sự—sự sáng tạo ban đầu, liệu nó đã được thực hiện trong sáu ngày hay nó đã được thực hiện trong sáu triệu năm. Đó là một điều hay.

5 Họ tranh cãi quá dữ dội, đến nỗi họ đi ra và lấy một nắm đá sỏi, và một người đến sau một cây cột, và người khác, và ném đá vào nhau thật mạnh như có thể được. Họ không thể giải quyết nó

theo cách đó, nói, “Tôi có thể đuổi anh chạy.” Thế là họ bỏ chạy; Anh Jack, một người thấp bé, thật khó khăn cố sức luồn lách; còn Anh Young với những đôi chân dài, anh em biết đấy. Tôi chưa bao giờ cười rất nhiều như vậy trong đời!

⁶ Sau đó, Anh Jack trở lại trong xe hơi và cởi giày ra. Anh Sharrit đã trao cho chúng tôi một bao cam lớn, và anh ấy đã làm sạch chúng một nửa trước khi chúng tôi đến Shreveport.

⁷ Anh em biết đấy, dầu vậy, đó là những ngày vàng son. Vàng, thừa quý vị, chúng là những ngày hoàng kim. Tôi biết điều đó nghe có vẻ vui nhộn, buồn cười, nhưng đó là sự thật. Nhưng chúng ta...có điều gì đó về điều đó, khi anh em già đi chúng bắt đầu đọng lại trong tâm trí anh em. Anh em nghĩ về những ngày đó mà anh em ước mình có thể sống lại, đúng vậy, những ngày còn trẻ của chúng ta. Và khi chúng ta già đi, tất cả chúng trở thành những bức tranh. Tôi rất vui vì điều đó là trong sạch và thánh khiết, và sự thông công anh em, trong tình yêu thương. Biết rằng chúng ta sẽ đến một Xứ mà chúng ta sẽ không bao giờ già đi, nơi mà...Xứ tuyệt vời đó, nơi xa kia, nơi mà chúng ta sẽ không bao giờ, không bao giờ già đi hay không bao giờ chết.

⁸ Một trong những người anh em yêu quý của chúng ta, rất yêu dấu đối với tất cả chúng ta, anh ấy vừa băng qua trong Xứ đó. Và mỗi lần tôi đến bục giảng này, tôi—tôi nghĩ tôi sẽ nghĩ về Anh Lyle. Tối qua tôi đã nhìn lướt qua và thấy bé Judy đang ngồi ở đó, và tim tôi thật sự đập thình thịch, Tôi đang nghĩ về cảm giác của cô ấy. Và tôi biết khi mất đi người cha thể nào...Nhưng chúng ta chỉ phải trải qua những trường học đau khổ đó để biết người khác cảm thấy thế nào.

⁹ Tôi tin rằng tôi đang nhìn vào một người bạn mục sư lớn tuổi đang ngồi ở đây. Tôi thật sự không thể nhắc đến tên anh ấy. Đúng thế không, anh đã từng cầu nguyện cho người đau ở đây, mọi lúc, cách đây nhiều năm? Hierholzer, cái tên tiếng Đức đó—đó, tôi chưa bao giờ có thể gọi nó một cách chính xác. Anh Tracy, tôi đã gặp anh ấy ở ngoài đó. Và tôi biết anh ấy khoảng mười năm, và tôi nói, “Anh không già đi sáu tháng trong mười năm đó.” Chúng ta đang sống trong một thế giới mà ngày nào đó phải chấm dứt.

¹⁰ Bây giờ, tối nay, tôi đã...Anh em đã thật trẻ tối hôm qua, tôi sẽ cố gắng không làm điều đó tối nay. Để kết thúc câu chuyện của tôi...Tôi đã suy nghĩ về, tối nay, giảng về một—một đề tài về *Sự Cất Lên*, cho hội thánh. Những điều kiện như thế nào, như tôi thấy trong Kinh Thánh, những điều kiện nào mà Hội thánh sẽ phải ở trong sự Cất lên, và điều gì sẽ xảy ra ngay trước khi sự Cất lên xảy ra, và nó sẽ xảy ra như thế nào. Và tất cả chúng ta đều tin vào sự Cất lên, phải không? Chúng ta tin vào Điều đó. Và rồi, đột nhiên, Điều gì đó vừa nói, “Hãy cầu nguyện cho người đau, tối nay.” Và tôi vừa ăn tối với một anh em trẻ Mexico ở đó, tôi đi xuống và đón anh ấy trên đường phố. Tôi đoán anh ấy ở đây tối nay, anh ấy và vợ anh ấy.

¹¹ Và rồi người nào đó đến, cho tôi một lời làm chứng. Nói, “Nếu...Trên đất hay tại nhà thờ,” bà nói, “có một người đàn ông ở đó, mà, tôi tin là cách đây khoảng một năm, người đó đã đến trong hàng ngũ của sự phân biệt.” Và tôi đã suy nghĩ, tối nay, về chỉ có một hàng người cầu nguyện điển hình thuở xưa, giống như Anh Jack và Anh...

¹² Anh Young Brown thường phát ra những thẻ cầu nguyện giúp tôi. Và tôi thấy anh ấy thực sự trung thực và không bao giờ bắt gặp anh ấy bán thẻ hay làm điều gì sai trái, anh ấy thật thẳng thắn. Và chúng ta đã bắt gặp họ đang cố gắng làm điều đó, anh em biết đấy. Vì vậy—vì vậy chúng ta...Anh Young, anh ấy đã làm đúng với công việc mọi lúc, và trung tín. Và tôi nhớ, anh ấy thường đứng và lấy những tấm thẻ, và mang chúng qua hàng. Tôi sẽ cầu nguyện cho họ và họ sẽ đi theo, chỉ đức tin thuần khiết mà những người đó đã có, nếu họ chỉ đến gần anh em họ sẽ được chữa lành. Và tôi nghĩ có hai mươi sự chữa lành cho một buổi nhóm, với những gì chúng ta có bây giờ.

¹³ Thế thì, câu chuyện này đến vào chiều nay về một người đàn ông, có lẽ ông ấy ở đây bây giờ. Rằng ông đã ở trong hàng người cầu nguyện, cách đây một năm, ở đâu đó, và—và ông đã...nói, trong sự phân biệt được bảo rằng ông đã bị bệnh quai bị. Và các bác sĩ đã bảo ông, sau khi khỏi bệnh quai bị, rằng ông có thể không bao giờ có một đứa con gái, và ông luôn luôn muốn có một đứa. Tôi nghĩ ông ấy đã có các con trai. Nhưng trong khả năng

từ Chúa, đã phán với ông, “Nhưng người sẽ có đứa con gái đó.”

14 Và ông ấy nói ông ấy đã có bé gái ở đây tối nay. Tôi không biết, người đàn ông đó có thể...có—có ông ấy ở trong cử tọa, hay người—người mà tôi đang nói đến không? Nơi nào đó? Tôi không biết, người nào đó vừa nói với tôi về điều đó, ở bên ngoài. Ồ, đây là đứa bé ở ngay phía sau đây, đang ngồi ngay ngoài đó. Tốt lắm. Điều đó rất tốt. Thật là một đứa trẻ đáng yêu. Không quá xa để bước qua mọi người, đó là một em bé thật dễ thương, Tôi muốn mang cô bé đi ra đây và làm chứng. Có lẽ cô bé sẽ đến vào ngày mai, hoặc lúc nào đó khi chúng ta có những buổi nhóm.

15 Bây giờ, sáng mai là Bữa Điểm tâm của Thương Gia. Anh em đã thông báo điều đó chưa? Tôi đoán, tất cả...Thế thì tốt.

16 Và bây giờ chúng ta hãy có một—một bài học nhỏ về sự chữa lành Thiên liêng. Bao nhiêu người tin vào điều đó? Ồ, chào ôi, sẽ là một đêm tuyệt vời, khi anh chị em có đức tin như thế. Những người tin điều đó, thì nhận lấy nó. Nó dành cho những người tin.

17 Bây giờ, sau đó, tôi lấy cho mình một cây bút chì và bắt đầu viết ra một số văn bản và vân vân, và...và rồi Billy gõ cửa và nói, “Bố ơi?”

18 Tôi nói, “Chờ một chút, bố chưa xong việc.”

19 Anh ấy nói, “Nhưng, Anh Jack đang chờ đợi bố.” Vì vậy, tôi—tôi phải đến. Tôi đã dính vào, không có kẹp giấy, tôi có một trong những “kẹp tóc” của Meda hay loại ghim nào đó ở đây mà cô ấy gọi là “kẹp tóc.” Đó là những gì nó đã có, “kẹp tóc,” chỉ là loại kẹp nào đó. Và—và tôi không biết nhiều về những điều đó, anh chị em biết đấy, và tôi chỉ thấy nó nằm ở đó. Vì vậy, bây giờ để làm một cái kẹp giấy ở đây, để phân ra những gì tôi đã...có một số ghi chú cho buổi sáng; tách chúng ra, cái này với cái kia.

20 Và khi tôi già hơn...trước đây tôi có thể chỉ nhớ những câu Kinh Thánh và mọi thứ thật dễ dàng. Nhưng, anh em biết đấy, hầu như khó thực hiện. Anh có thấy rắc rối đó không, Anh Jack, cho đến bây giờ? Đúng thế, vâng. Tôi đã nói với Anh Jack, ở đây cách đây không lâu, tôi nói, “Anh biết không, Anh Jack,” tôi nói, “tôi đang cố gắng nhớ mà tôi không thể nhớ nổi.” Tôi nói, “Tôi bắt đầu nói điều gì đó, và tôi phải đợi.”

Anh ấy nói, “Có phải—có phải tất cả chỉ đến mức đó thôi à?”

Và tôi nói, “Ồ, điều đó chưa đủ sao?”

21 Anh ấy nói, “Không.” Nói, “Tôi gọi điện cho người nào đó trên điện thoại và nói ‘Anh cần gì?’” Tôi nghĩ anh ấy đang đùa tôi lúc đó, Anh Jack à, tôi thấy điều đó khá đúng.

22 Vâng, thưa quý vị. Chao ôi, làm sao anh em lại quên được. Nhưng chúng ta hãy làm đúng tất cả những việc lành của mình, bởi vì chúng ở trong một cuốn sách, một bản ghi âm sẽ được phát vào ngày phán xét.

23 Bây giờ, chúng ta giống như một gia đình lớn. Và tôi không cho rằng chúng ta được kết nối với nhau tối nay, khắp đất nước, như tôi đã giảng sứ điệp của tôi tối hôm qua. Tôi nghĩ có lẽ chỉ là hội đồng địa phương ở đây. Vì vậy, tối hôm qua, tôi chắc chắn cảm kích sự lịch sự của anh chị em về việc đứng...Tôi không cố gắng...Tôi không cố gắng lợi dụng Anh Jack. Nhưng anh ấy luôn nói với tôi, “Hãy nói những gì anh muốn.” Và vì vậy tôi chỉ lên bục giảng và giảng một chút sự dạy dỗ. Nhưng, vì vậy chúng ta chỉ...nếu một số anh em giáo phái của tôi.

24 Tôi đã có một giấc mơ, buổi sáng nọ. Tôi không thường xuyên mơ, tôi không phải là người hay nằm mơ. Nhưng tôi—tôi đã mơ thấy một người nam, một thanh niên ở trong những xiềng xích, và anh ta đang cố gắng đi ra, và—và tôi nói...Người nào đó đã nói với tôi, nói, “Đó là những người kinh khủng, đừng có liên quan gì với họ.”

25 Và tôi đã thấy anh chàng trẻ tuổi này thoát ra khỏi xiềng xích của mình vì vậy tôi cứ để mặc anh ta. Tôi nghĩ, “Mình sẽ xem những gì anh ấy làm.” Vì vậy khi anh ấy đi ra, anh ấy là một người tử tế. Và tôi thấy những người khác đang cố gắng thoát ra.

26 Vậy thì, đây chỉ là một giấc mơ. Và tôi đi qua con đường này và tôi thấy một—một anh em, Roy Borders, một người bạn rất tốt của tôi, sống ở California. Trông giống như có điều gì đó không ổn, đôi mắt của anh ấy nhắm lại một nửa, và rất to...có thể là bệnh ung thư hay điều gì đó trên mắt anh ấy. Và tôi...ai đó đang cố kéo tôi ra khỏi anh ta. Tôi la lên, “Anh Borders! Nhân Danh Chúa Jêsus, hãy bỏ điều đó đi!”

27 Và anh ấy hầu như không thể nói được, nói, “Anh Branham, sẽ phải mất điều gì đó nhiều hơn điều này. Tôi thật sự không thể hiểu được nó, Anh Branham à. Tôi thật sự không thể hiểu được nó.”

28 Tôi nói, “Ồi Anh Borders.” Tôi yêu mến anh ấy.

29 Và ai đó đã kéo tôi đi, và tôi nhìn, và đó là một phụ nữ đang đứng ở trên đây mà tôi, khi tôi còn là một cậu bé, tôi—tôi thường chở hàng tạp hóa từ cửa hàng tạp hóa đến cho nhiều người. Và tên bà ấy là Bà Fenton, bà ấy sống ở Jeffersonville cho đến bây giờ, một người bạn thân của vợ chồng tôi.

30 Và bà ấy nói, “Anh Branham, hãy giải cứu chúng tôi khỏi điều này.” Nói, “Đây là một ngôi nhà của địa ngục.” Và nói, “Anh đã bị hiểu lầm.” Và nói, “Những người này... Và anh—anh cũng đã hiểu lầm những người này.” Nói, “Đây là những người tốt, nhưng...” Và tôi nhìn qua đó, và giống như một cái hầm lớn vĩ đại, hay—hay những bức tường lớn, bên dưới một hang động lớn vĩ đại; và những thanh sắt lớn, dày tám hay mười in-sơ. Và nhiều người, mất trí, vịn vịn tay chân, đang đập đầu họ như thế. Và bà ấy đang khóc, nói, “Hãy giải cứu dân sự, Anh Branham.” Nói—nói, “Hãy giúp chúng tôi, chúng tôi đang gặp hoạn nạn.” Chính bà ấy, tôi biết bà, bà thuộc về...Tôi tin hội thánh của Đấng Christ, hay hội thánh Cơ-đốc, được gọi là Giáo hội Anh Em. Vì vậy bà ấy...

31 Tôi nhìn quanh, và tôi nói, “Tôi ước gì tôi có thể.” Và cứ tiếp tục, nhìn quanh; và tôi...thân hình nhỏ bé, tí xíu của tôi và—và những thanh sắt to lớn, vĩ đại; và những người đáng thương ở trong đó. Và anh em không thể đến với họ, những thanh sắt đang đặt gần nhau. Và tôi nhìn, và họ đang đập đầu họ như thế họ mất trí.

32 Và tôi thấy một số ánh sáng lập lòe xung quanh trong đó. Và tôi nhìn lên, và Chúa Jêsus đứng đó với một—một—một ánh sáng của cầu vồng chung quanh Ngài. Ngài đang nhìn thẳng vào tôi, phán, “Hãy giải cứu những người đó.” Và Ngài đã biến đi.

33 Và tôi nghĩ, “Ồ, làm sao tôi có thể giải cứu họ? Tôi—tôi không có đủ sức mạnh trong cánh tay để phá vỡ những thanh chắn đó.”

34 Vì vậy tôi nói, “Hỡi nhà địa ngục, hãy biến đi nhưn Danh Chúa Jêsus Christ.”

35 Và tất cả những tiếng cót két và tiếng nổ lộp bộp, và—và những hòn đá lăn, và—và những thanh chắn rơi xuống; và mọi người chạy, la hét, “Được giải cứu!” và la hét hết sức của họ, và tất cả đã được giải cứu.

36 Và tôi đã la lên lúc đó, “Anh Roy Borders, anh ở đâu? Anh ở đâu? Đức Chúa Trời đang giải cứu dân sự Ngài! Anh ở đâu, Anh Borders?” Tôi đã tự hỏi về điều đó.

37 Anh em biết đấy, Anh Borders rất hoảng sợ. Anh em biết lời tiên tri, tất cả...nhiều người trong anh em, anh em lấy băng ghi âm và vân vân, về Bờ Tây.

38 Có những người đang ngồi ngay tại đây, tối nay, đã ở đó khi điều đó xảy ra, khi chúng tôi đang đứng đó, trong một chuyến đi săn. Và một mục sư đã lắng nghe tối hôm qua, với một con mắt bị mù, ông ấy chỉ đến đó và ông ấy nói...tự giới thiệu mình. Ông đeo kính râm, lên núi. Ông ấy nói, “Anh Branham,” nói, “tôi là Anh McHughes.” Ông ấy nói, “Tôi—tôi đã từng giúp tài trợ cho một trong những buổi nhóm của anh, tại California.”

39 Tôi nói, “Tôi rất vui được biết anh, Anh McHughes.”

40 Vì vậy có khoảng hai mươi người đang đứng ở đó. Chúng tôi đã đi săn lợn rừng. Và tôi đã nói, ngày trước khi đi lên núi, tôi đã nói với Anh Banks Wood, tất cả các bạn đều biết anh ấy, một người bạn thân, Tôi nói, “Anh Wood,” nhặt một hòn đá lên và ném nó lên không trung, và nó rơi xuống, và tôi nói, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, điều gì đó sắp xảy ra.”

41 Vì vậy, anh ấy nói, “Chuyện gì vậy, Anh Branham?”

42 Tôi nói, “Tôi không biết, nhưng trong vòng hai mươi bốn giờ anh em sẽ thấy. Điều gì đó sắp xảy ra. Đó là một dấu hiệu lớn.”

43 Và ngày hôm sau...đó là một buổi chiều muộn. Ngày hôm sau, khoảng mười giờ, chúng tôi chuẩn bị kéo ra ngoài. Mọi người đều sẵn được những con heo rừng cho họ, và chúng tôi đang đứng ở đó. Và Anh Mc Anally, anh em biết đấy, và tất cả họ, họ đã chỉnh trang lại quần áo cho họ, và—và Anh Borders và tôi; và Anh Roy Roberson, một cựu chiến binh tàn tật, một người bạn rất yêu

dấu, quý báu của tôi, và anh ấy đang đứng đó. Và tôi nhìn lên, và Anh McHughes nói, “Anh Branham, có bao giờ Thiên sứ của Chúa hiện ra với anh khi anh đang đi săn không?”

44 Tôi nói, “Anh McHughes, có. Đúng vậy. Nhưng, tôi đi ra đây để nghỉ ngơi.”

45 Anh ấy nói, “Được rồi, Anh Branham,” nói, “tôi không có ý làm phiền anh.”

46 Tôi nói, “Anh không làm phiền tôi.”

47 Và tôi chỉ nhìn quanh, và tôi thấy một bác sĩ đang nhìn vào mắt anh ấy. Bấy giờ, tôi không biết anh ấy, anh ấy đeo kính râm, nơi có ánh nắng chói chang kính khủng ở Arizona. Và tôi nhìn vào nó, và tôi thấy một bác sĩ nói với anh ấy, nói, “Thưa ông, tôi đã chữa trị con mắt đó trong nhiều năm, hai năm, điều gì đó giống như thế.” Nói, “Bệnh dị ứng mà anh có trong mắt, anh sẽ mất con mắt đó. Nó đang ăn dần vào trong tầm mắt, và không có cách nào tôi có thể ngăn chặn nó được.”

48 Và tôi nói, “Điều anh hỏi tôi đó, là vì mắt của anh. Mang chiếc kính râm đó chỉ là vì anh có một đôi mắt tồi tệ.”

49 Anh ấy nói, “Đúng vậy.”

50 Tôi nói, “Bác sĩ của anh,” (đã mô tả ông ấy) “ông ấy đã nói với anh, cách đây vài ngày, rằng ‘Anh sẽ mất con mắt đó bởi vì chất—chất dị ứng đang ăn vào thị lực của mắt.’ Và ông ấy đã chữa cho nó trong hai năm, và ông ấy không thể ngăn được nó.”

51 Anh ấy nói, “Anh Branham, đó là sự thật.”

52 Và tôi bắt đầu quay lại và nhìn, và tôi thấy một—một người phụ nữ lớn tuổi hơn anh ấy nhiều, nước da hơi ngăm đen. Họ gốc từ nơi nào đó ở đây trên Arkansas. Và vì vậy bà đã kéo váy của—của—của bà lên và chỉ cho con trai mình thấy chân của bà, và bà nói, “Con à, nếu con thấy Anh Branham, hãy nói anh ấy cầu nguyện cho đôi chân của mẹ.” Và có những khối u dài lủng lẳng giữa các ngón chân của bà và các thứ.

53 Tôi nói, “Mẹ anh là một người đàn bà tóc bạc, và bà ấy kéo váy lên, kéo tất của bà—bà ấy ra và chỉ cho anh thấy đôi chân của bà ấy, và nói nếu anh thấy tôi hãy nói tôi cầu nguyện cho bà ấy.”

54 Và anh nói, “Ồ, xin thương xót.”

55 Tôi nhìn lại và tôi thấy anh ấy đang đứng đó không đeo kính, sự hiện thấy, Tôi nói, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, Đức Chúa Trời đã chữa lành mắt của anh, và cũng chữa lành cho mẹ anh.”

56 Khoảng thời gian đó, tôi quay lại...Bây giờ, có một người đàn ông đang ngồi ở đây, đang đứng đó. Tôi nói với Anh Roy Borders...hay Anh Roy Roberson, đặt tay tôi lên vai anh ấy, vì anh ấy là một cựu chiến binh, Tôi nói, “Anh Roy, hãy làm điều gì đó, nhanh lên, điều gì đó sắp xảy ra.”

57 Anh ấy nói, “Anh có ý nói gì, Anh Branham?”

58 Tôi nói, “Đừng nói chuyện! Hãy chui dưới cái gì đó, nhanh lên!” Và tôi quay lại và chộp một cái xẻng, ở đó bên cạnh nơi đó, và tránh khỏi chúng bởi vì tôi biết nó sẽ lao đến chỗ tôi.

59 Ngay bên cạnh một hẻm núi lớn, cao hơn tòa nhà này tám hay mười lần, đó là một hẻm núi “hình hộp”; giống như một ngọn lửa giáng xuống từ Trời, giống như một cơn gió lốc, chỉ vài bước trên nơi tôi đang đứng. Và xé những tảng đá ra khỏi núi, đi thẳng qua và cắt ngọn của những cây vạn tuế, trong một trăm thước. Mọi người đang chạy, cố gắng chui vào gầm xe tải và mọi thứ khác. Nó đi lên trở lại và vỗ như một tiếng sấm lớn. Đi trở lại qua bầu trời lần nữa, và đi xuống lần nữa. Nó đã làm điều đó ba lần. Và khi tất cả chấm dứt, họ đến và hỏi, “Nó có ý nghĩa gì?”

60 Tôi nói, “Tôi không muốn nói cho anh em biết; đó là một dấu hiệu phán xét. Trong vài ngày, một trận động đất lớn sẽ tấn công miền Tây. Và nó sẽ không dừng lại. California, Los Angeles sẽ chìm xuống. Nó đang đi xuống. Nó sẽ trượt ngay xuống đại dương.” Và hai ngày sau đó, trận động đất ở Alaska đã làm rung chuyển Alaska.

61 Và rồi, buổi nhóm cuối cùng tôi đã có ở California, trong khi nói, và không biết điều gì đã xảy ra cho đến khi tôi đang đi trên đường, Điều đó bảo California, nói—nói, “Ca-bê-na-um, Ca-bê-na-um, thành phố được gọi bằng tên của các thiên sứ,” (đó là Los Angeles) “các người đã tự tôn mình lên trời, nhưng các người sẽ bị giáng xuống địa ngục. Vì nếu những công việc quyền năng đã

được thực hiện ở Sô-đôm mà đã được thực hiện trong các người, thì nó sẽ đứng vững cho đến ngày nay.”

⁶² Vậy thì, vài ngày qua, tiếng gầm rú lớn và bộp bộp. Sau đó, ở đây xuất hiện một bài báo khoa học, nói, “Tất cả đều giống như tổ ong rỗng, nó phải đi xuống.” Họ chỉ biết điều đó.

⁶³ Và anh em hãy xem, nước sẽ chảy trở lại Biển Salton. Los Angeles bị định tội vì sự phán xét. Tôi nói với anh em trước khi nó xảy ra, để anh em có thể biết khi nào nó xảy ra. Tôi không bao giờ tự mình nói điều đó. Và tôi chưa bao giờ nói Ngài phán với tôi một điều gì ngoài những gì đã xảy ra. Và anh em có thể làm chứng về điều đó. Đúng vậy. Khi nào? Tôi không biết.

⁶⁴ Tôi đi ra, và họ nói với tôi những gì tôi đã nói. Và tôi đã lắng nghe, quay trở lại và tra cứu Kinh Thánh. Anh em biết đấy, Chúa Jê-sus đã phán, hầu như bằng những lời giống như vậy, về Ca-bê-na-um; và Sô-đôm và Gô-mô-rơ bị—bị vùi sâu dưới đáy Biển Chết, tôi cho là lúc đó. Và sau đó, khoảng một trăm năm sau, Ca-bê-na-um đã trôi xuống biển, và nó ở trong biển. Cũng chính Đức Chúa Trời đã đẩy Sô-đôm xuống biển vì tội lỗi của nó, cũng chính Đức Chúa Trời đã đẩy Ca-bê-na-um xuống biển vì tội lỗi của nó, cũng chính Đức Chúa Trời sẽ nhấn chìm Los Angeles trong biển cả vì tội lỗi của nó, thành phố của—của sự bại hoại đó.

⁶⁵ Anh Roy Borders sợ chết khiếp. Tôi không biết có nên...điều đó có nghĩa gì, điều đó, hay điều gì, tôi không biết.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

⁶⁶ Lạy Chúa, thật tốt lành để làm chứng cho những người nghe chân thật. Chúng con tin, Chúa ôi, xin giúp đỡ cho sự không tin của chúng con. Và chúng con nhận ra rằng bây giờ chúng con đang đi xuống con đường đến sự kết thúc của thế giới này. Chỉ lúc nào, chúng con không biết. Nhưng sự cất lên bí mật đó của Cô Dâu; một trong những ngày này, Chúa ôi, chúng con sẽ—chúng con sẽ được cất lên, được cất lên với Ngài. Và chúng con đang chờ đợi ngày đó. Xin chuẩn bị tấm lòng của chúng con, Chúa ôi.

⁶⁷ Có nhiều người, chúng con nhìn xem, đang nằm ở đây trên những chiếc giường và cáng này, người nam và những người nữ bị trói buộc bởi kẻ thù. Có những người đang ngồi ngoài đó, có lẽ,

nếu Ngài không chạm vào họ, họ sẽ chết vì những cơn đau tim. Có lẽ một số người trong họ đã bị ăn mòn với bệnh ung thư.

68 Và Cha ôi, Ngài biết tấm lòng của mọi người. Ngài biết điều đó đúng hay không đúng. Và chúng con nói những điều này bởi vì chúng con biết những gì Ngài đã làm, quyền năng vĩ đại của Ngài đã giải cứu rất nhiều. Chúng con là những người làm chứng về điều đó, mặc dù họ cố gắng nói với chúng con rằng “những điều đó không xảy ra.” Nhưng đúng vậy, Chúa ôi. Chúng con là những người làm chứng.

69 Con cầu nguyện tối nay, Chúa ôi, rằng cách nào đó Ngài sẽ xây dựng đức tin trong lòng những người này, rằng mỗi người trong họ sẽ được giải cứu, tất cả những người đau ốm và bệnh tật này. Xin cho nó thật đơn sơ, Chúa ôi, chỉ xin cho chúng con, khi chúng con cố gắng giảng dạy Lời. Xin để Đức Thánh Linh nhận lấy những lỗi lầm của con, Chúa ôi, và sửa trị chúng trong lòng dân sự. Và khiến cho buổi tối hôm nay là một đêm thật sự, thật sự mà...mà Ngài có thể ngự chính Ngài trong lòng của mỗi người tin ở đây. Chúng con dành đêm này cho mục đích đó, Chúa ôi. Xin cho những ai chưa được cứu, vượt trên mọi sự, sẵn sàng; hãy sẵn sàng bây giờ, trong khi những cánh cửa của lòng thương xót vẫn mở ra. Chúng con cầu xin điều này trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

70 Bây giờ chúng ta sẽ lật ra Kinh Thánh, để bắt đầu, và trong...

71 Người nào đó đã đặt một—một ghi chú ở đây trên bàn, và nói họ “đã lấy tiền dâng” cho tôi tối nay. Điều đó không cần thiết, đừng làm thế. Tôi không thể trả lại nó. Tôi nhớ có lần, Calgary, Canada, chúng tôi đã nhận một...tiền dâng này đã được quyền góp. Anh Jack đang cố gắng nói với tôi...Vợ tôi đang ngồi phía sau đó; cô ấy, bọn trẻ có hai căn phòng cũ kỹ mà chúng tôi đang sống, cô ấy phải đặt một cái mền lên cửa giữ cửa—cửa đóng lại để những đứa trẻ không bị viêm phổi. Và cô ấy nói...Anh ấy nói với tôi, nói, “Anh Branham, thật không công bằng khi đối xử với chị ấy theo cách đó.” Vì vậy, anh em nhớ trường hợp này. Họ đã dâng hiến, tôi không nhớ bao nhiêu ngàn đô-la.

72 Và tôi đã nói, “Ồ, trả lại nó đi, Anh Jack.”

⁷³ Anh ấy nói, “Vậy thì, chúng ta sẽ làm điều đó như thế nào?” Vì vậy, tôi đã mua nơi này và nó ở đó. Vì vậy, với sự vinh hiển và tôn vinh của Đức Chúa Trời. Chúng tôi đã giữ nó trong vài năm, vợ tôi và tôi, như một món quà từ hội thánh, dân sự.

⁷⁴ Và rồi tôi nghĩ, “Điều đó dường như không đúng. Tôi không mang gì vào thế gian này, chắc chắn tôi sẽ không lấy gì ra.” Vì vậy tôi quay lại và giao nó, và chuyển nó trở lại cho đền tạm. Rằng khi tôi làm vậy, ồ, một số đầy tớ khác của Đức Chúa Trời, nếu còn có ngày mai, sẽ sử dụng nó lúc đó. Thấy không? Vì vậy, thật chân thành cảm ơn các bạn, các bạn. Xin Chúa ban phước cho anh chị em, vì điều đó.

⁷⁵ Bây giờ, trong Gia-cơ, Sách Gia-cơ, chương thứ 2, chúng ta muốn đọc, bắt đầu ở câu thứ 21.

⁷⁶ Và bây giờ, tôi gần như...Một thời gian ngắn để giảng dạy, và rồi chúng ta sẽ bắt đầu cầu nguyện cho người đau càng nhanh càng tốt, và có được thật nhiều người qua hàng cầu nguyện này như chúng ta có thể. Và chúng ta hãy, cũng nên nhớ...Tôi không muốn quên Chị Anna Jeanne và Anh Don, và họ, Tôi nghĩ họ ở đâu đó ở Thái Lan. Phải không? Đến đâu? Băng-cốc, và—và các cánh đồng truyền giáo. Có rất nhiều điều anh em nghĩ về trong lúc còn ban ngày, anh em muốn đề cập đến trước dân sự. Rồi khi anh em đến đây, anh em—anh em không thể nghĩ về điều đó, mà tập trung vào ngay bài học đó.

⁷⁷ Và bây giờ, trong Gia-cơ ở đây, chương thứ 2. Và chúng ta sẽ bắt đầu với câu thứ 21 chương thứ 2 của Thánh Gia-cơ, và đọc một—một phần của Nó. Câu thứ 21 của chương thứ 2.

Há chẳng phải Áp-ra-ham tổ phụ chúng ta đã được xưng công bình bằng những việc làm, khi ông đã dâng Y-sác con trai mình trên một...bàn thờ sao?

Người thấy đức tin đồng công với những việc làm của người, và nhờ việc làm...đức tin được làm cho trọn vẹn sao?

Và lời kinh thánh đã được ứng nghiệm mà đã nói, Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời, và điều đó được kể là công bình cho người: và người được gọi là Bạn của Đức Chúa Trời.

⁷⁸ Bây giờ, chủ đề của tôi tối nay...Và hãy giữ Kinh Thánh của anh em bây giờ, bởi vì tôi đã viết ra nhiều câu Kinh Thánh ở đây. Nếu chúng ta không thấy quá dài, tôi sẽ đề cập đến nhiều trong chúng. Chủ đề của tôi là: *Việc Làm Bày Tổ Đức Tin*. Bây giờ, hãy nhớ: *Việc Làm Bày Tổ Đức Tin*. Các công việc cho thấy rằng đức tin đã được nắm giữ rồi, đấy. Thấy không? Bây giờ, chúng ta chọn điều này bởi vì chúng ta...Tôi tin rằng nó có thể giúp chúng ta hiểu. Bây giờ hãy lắng nghe thật kỹ, và chúng ta sẽ đi vào nó giống như một bài học Trường Chúa nhật.

⁷⁹ Ở đây Gia-cơ đang diễn tả trong sự dạy dỗ của mình, từ Sáng thế ký 22:1-9, những gì *con người* đã thấy trong Áp-ra-ham.

⁸⁰ Chúng ta hãy quay trở lại, tôi đã có những câu Kinh Thánh được đánh dấu ở đây. Trong Sáng thế ký, chương thứ 22, và câu thứ 1 đến câu thứ 9.

Và xảy ra khi những điều này đã xong, thì Đức Chúa Trời đã thử Áp-ra-ham, và phán với người rằng, Áp-ram...Hỡi Áp-ra-ham: và người thưa rằng, Này, có tôi đây.

Và Ngài phán rằng, Bây giờ hãy bắt con trai của ngươi, là Y-sác con một của ngươi, mà ngươi yêu mến nhất, và đi đến xứ Mô-ri-a; và dâng nó...để làm của lễ thiêu trên một trong những ngọn núi kia mà Ta sẽ bảo cho ngươi.

Đấy, Ngài thậm chí không bảo cho ông biết điều gì xảy ra. Anh em cứ tiếp tục khi Đức Chúa Trời phán, anh em cứ hành động. Thấy không?

Và Áp-ra-ham đã thức dậy vào buổi sáng sớm, và thắng một con lừa, và đem theo hai người trẻ tuổi với mình, và Y-sác con trai của người, và chở củi làm của lễ thiêu, và đứng dậy, và đi vào nơi...mà Đức Chúa Trời đã bảo ông về...đã bảo ông.

Và đến ngày thứ ba, Áp-ra-ham nhướng mắt lên, và thấy nơi xa kia.

Và Áp-ra-ham nói với những người trẻ tuổi rằng, Các ngươi hãy ở đây với con lừa; và ta và đứa trẻ sẽ đi đến nơi xa kia và thờ phượng, và trở lại với các ngươi.

⁸¹ Bây giờ, ông nghĩ trong tâm trí mình bây giờ, ông sẽ giết con trai mình, bởi vì Đức Chúa Trời đã bảo ông. Nhưng hãy xem tại lời Kinh Thánh ở đây.

...ta và đứa trẻ sẽ đi đến nơi xa kia và thờ phượng, và trở lại cùng các người. (Ông và đứa trẻ.)

Và Áp-ra-ham lấy củi và của lễ thiêu, và đặt nó trên Y-sác con trai mình; và người cầm lửa trong tay mình, và con dao; và cả hai cùng đi...với nhau.

Và Y-sác nói cùng Áp-ra-ham cha mình, và nói rằng, Cha ơi: và người đáp rằng, Cha đây, con ơi. Và người thưa rằng, Kia lửa và củi đây: nhưng chiên con ở đâu để làm của lễ thiêu?

Và Áp-ra-ham nói rằng, Con ơi, Đức Chúa Trời sẽ sắm sẵn cho chính mình một chiên con để làm của lễ thiêu: vậy cả hai cứ đồng đi.

Và họ đã đến nơi mà Đức Chúa Trời...đã phán dạy ông; và Áp-ra-ham dựng một bàn thờ ở đó, và chất củi lên, và trói con trai mình...Y-sác con trai mình, và để người lên đống củi trên bàn thờ.

Và Áp-ra-ham bèn gơ tay ra, và lấy con dao đặt giết con trai mình.

Và thiên sứ của CHÚA từ trên trời kêu xuống, và phán rằng, Hỡi Áp-ra-ham, Áp-ra-ham: và người thưa rằng, Có tôi đây.

Và người phán rằng, Đừng tra tay người trên con trẻ ấy, người cũng chớ làm chi hại đến nó: vì bây giờ ta biết rằng người thật kính sợ Đức Chúa Trời, bởi thấy rằng người không tiếc với ta con một của người, người...khỏi ta...con trai duy nhất của người với ta. (Thật là một việc làm tuyệt vời!)

⁸² Bây giờ, chúng ta thấy ở đây rằng Gia-cơ đang xưng công bình cho Áp-ra-ham bằng những việc làm của ông.

⁸³ Nhưng bây giờ, trong Phao-lô, trong Rô-ma, Sách Rô-ma, chương thứ 8...chương 4, 4:1 đến 8. Tôi sẽ không đọc hết, nhưng chỉ đọc một phần của nó.

Và thế thì chúng ta sẽ nói gì rằng Áp-ra-ham tổ phụ chúng ta, theo xác thịt, đã được ích gì?

Vì nếu Áp-ra-ham được xưng công bình...(Anh em nhớ, chúng ta đã nói từ ngữ này tối hôm qua, “được xưng công bình.”)...bởi các việc làm, người có cơ được vinh hiển; nhưng trước mặt Đức Chúa Trời không có như vậy.

Vì kinh thánh có dạy chi? Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời, và điều đó được kể là công bình vì cơ người.

Và đối với người làm việc thì tiền công không kể là ơn, nhưng kể như là của nợ.

84 Bây giờ—bây giờ những gì Phao-lô đang đề cập đến ở đây, là những gì Đức Chúa Trời đã thấy trong Áp-ra-ham.

85 Bây giờ chúng ta hãy...nếu anh em...nếu chúng ta không giữ quá nhiều, chúng ta sẽ quay trở lại với Sáng thế ký, chương thứ 15, và câu thứ 6; 15:6, tôi tin là đúng. Chúng ta sẽ bắt đầu ở câu thứ 5.

Và Ngài dẫn người ra ngoài, và phán rằng, *Bây giờ hãy ngược lên trời, và bảo các ngôi sao, nếu người thì có thể đếm được chúng; và Ngài phán cùng người rằng, Dòng dõi người cũng sẽ như vậy.*

Và người đã tin vào CHÚA; và Ngài kể sự đó là công bình cho người.

86 Bây giờ hai người đang nói chuyện về đức tin: Phao-lô đã xưng công bình cho Áp-ra-ham bởi những gì Đức Chúa Trời đã thấy trong Áp-ra-ham; nhưng Gia-cơ đã xưng công bình cho Áp-ra-ham bởi những gì con người đã thấy trong—trong Áp-ra-ham.

87 Đấy, bây giờ, Gia-cơ nói, “Người được xưng công bình bởi những việc làm của mình.”

88 Phao-lô nói, “Người được xưng công bình bởi đức tin.”

89 Nhưng hãy xem, Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời, đó là những gì Đức Chúa Trời đã thấy trong ông; ông đã tin Điều đó. Nhưng rồi khi ông hành động như thế nó đã được thực hiện rồi, đó là những gì con người đã thấy trong ông.

⁹⁰ Và điều đó cũng giống như đối với chúng ta, bởi vì các công việc của chúng ta bày tỏ đức tin mà chúng ta có. Nhưng nếu chúng ta sợ hành động dựa trên những gì chúng ta tin, thì chúng ta không tin Nó. Đây, anh em phải tin Nó.

⁹¹ Những công việc của Áp-ra-ham đang bày tỏ đức tin của ông vào lời hứa của Đức Chúa Trời. Bây giờ, Áp-ra-ham, hãy nhớ, ông đã chín mươi tuổi, hay, một trăm tuổi, và Sa-ra đã chín mươi tuổi. Và bây giờ họ đã ở trong tuổi khó khăn, trải qua việc sinh con, đã qua thời kỳ sinh nở trong nhiều, nhiều năm. Và họ đã sống với nhau như vợ chồng từ khi họ còn trẻ, và không có con cái. Nhưng tuy nhiên, Đức Chúa Trời đã phán với ông khi ông bảy mươi lăm tuổi, và Sa-ra sáu mươi lăm, “Người sẽ có con.” Và ông đã tin lời hứa của Đức Chúa Trời. Ông đã tin Điều đó. Bây giờ, hãy xem, ông đã chuẩn bị sẵn sàng mọi thứ cho đứa bé này. Đây, đó là những gì *Đức Chúa Trời* đã thấy, khi ông tin Đức Chúa Trời; và *con người* đã thấy những gì ông đã làm để bày tỏ những gì ông tin. (Và đó là điều tương tự hành động tối nay, cùng một cách nó xảy ra với chúng ta.) Nó đã được bày tỏ cho ông. Đây, điều đó đã được bày tỏ cho ông, vì vậy ông đã tin như vậy, và đang hành động như thể nó đã xảy ra rồi.

⁹² Bây giờ, chúng ta hãy dừng lại ở đó, chỉ một phút. Đôi khi chúng ta hiểu lầm điều này. Con người có cảm xúc, và họ cố gắng làm việc dựa trên cảm xúc. Điều đó sẽ không có tác dụng.

⁹³ Bây giờ, tôi giống như Anh Hierholzer ở đây, chúng ta—chúng ta là những người già, và chúng ta đã ở trong...điều này một thời gian dài, và chúng ta đã thấy những ưu và khuyết điểm, và—và mọi thứ. Và cầu nguyện cho người đau, trên khắp thế giới, và nhìn thấy sự—sự thất vọng của mọi người, và nhìn thấy những—những tiếng “Ha-lê-lu-gia” từ mọi phía. Thế thì, tất cả điều này, chúng ta học biết. Bây giờ, khi còn là trai trẻ, khi chúng tôi bắt đầu rao giảng điều này, Anh Hierholzer, giống như anh em bắt đầu bơi. Điều đầu tiên, anh em biết đấy, trước đây tôi thường đi ra, và tôi sẽ...Anh Jack, tôi đã có Anh Brown dẫn tôi đi dạo trên đường phố, đêm này sang đêm khác, để cố gắng làm cho chính mình sống lại với chính mình. Tôi đứng đó, giống như một đứa trẻ, tung tóe nước, nhìn thấy những khả tượng, anh em

biết đấy. Và tôi cứ ở lại đó cho đến khi Anh Brown...

94 Tôi nhớ một đêm, tôi sẽ không bao giờ quên nó, ở trên San Jose hay nơi nào đó. Anh ấy đến đánh thức tôi, tôi đã không ngủ trong nhiều ngày và tôi không biết mình đang nói chuyện với người đó, nhưng nói rằng tôi đã nói với anh ấy. Bắt đầu khóc, nói, “Tôi sẽ về nhà.” Thấy không?

95 “Tại sao,” anh ấy nói, “anh không thể về nhà. Có một buổi nhóm đang diễn ra dưới đó.”

96 Tôi nói, “Ồ, tôi sẽ sẵn sàng trong vài phút để về nhà.” Thấy đó, gần như, tôi không tự chủ, gần như vậy. Đấy, tôi là một cậu bé lúc đó.

97 Giống như anh em đang học bơi, anh em biết đấy, anh em tung tóe nước và đi qua hồ, và “hà, hà, hà, đã quá!” Bây giờ, sau khi anh em học bơi, sai tay một cách dễ dàng hơn, và nó không “làm anh em kiệt sức” quá nhiều. Đấy, chính là điều đó, anh em học cách làm điều đó; và chỉnh sửa thế nào và làm cho nó tốt hơn, và điều đó dễ dàng hơn. Thấy không?

98 Một cậu bé chưa bao giờ bước đi, sẽ cố gắng bước xuống lối đi này ở đây, nó sẽ ngã xuống hàng chục lần và bị “kiệt sức” trước khi nó đến đó. Nhưng bất cứ ai biết cách đi bộ, một vận động viên điền kinh, sẽ bước ngay xuống lối đi đó và thậm chí không bao giờ để ý đang làm điều đó.Ồ, anh ấy đã phải học bắt đầu, đó là những gì anh ấy có hiện giờ.

99Ồ, cùng một cách với sự giảng dạy về sự chữa lành Thiêng liêng cũng giống như vậy hay bất cứ điều gì khác. Khi anh em tiếp tục đi lên, anh em bắt đầu học hỏi. Nếu anh em không học hỏi, có điều gì đó sai trật. Đấy, anh em phải học, và anh em phải học cách tin nhận Đức Chúa Trời và điều đó thật sự có ý nghĩa gì.

100 Chúng ta cho phép điều đó, đôi khi nói, “Ồ, anh chàng này đã không có đủ đức tin, anh chàng này đã không làm *điều này* và *điều này*.” Có một lý do ở đó cho điều đó, có một lý do. Đôi khi đó là tội lỗi không được xưng nhận. Anh em có thể đổ một ga-lông dầu lên một người, và la hét cho đến khi anh em bị khản giọng, nó sẽ không bao giờ di chuyển được tội xấu đó. Không, thưa quý

vị! Anh em phải thú nhận điều đó. Đó là những gì sự phân biệt làm, nói, “Hãy đi làm cho đúng, mang điều đó ra.”

¹⁰¹ Nhưng việc làm điều đó rất chậm, anh em thấy đấy. Và rồi—rồi những người còn lại trong họ trở nên thiếu kiên nhẫn, và họ nói, “À, tôi chưa bao giờ được cầu nguyện cho.” Nhưng chúng ta muốn tìm thấy một cách bây giờ, mà...những gì xảy ra, điều cơ bản thật của sự chữa lành Thiêng liêng.

¹⁰² Bây giờ, một món quà, giống như tôi đã nói tối hôm qua, “Một ân tứ thì tuyệt vời, nhưng anh em không thể đặt cơ sở nơi đến Đời đời của mình dựa trên những ân tứ.” Anh em không thể lấy điều chính yếu dựa trên điều thứ yếu, và một—một ân tứ là điều thứ yếu. Và Sa-tan có thể giả mạo bất cứ ân tứ nào của Đức Chúa Trời, nó có thể làm điều gì đó hoàn toàn giống như vậy, đấy, chính xác. Do đó, chúng ta phải cẩn thận điều đó.

¹⁰³ Giống như đôi khi tôi bày tỏ về sự la hét; tôi đã thấy ma quỷ la lớn. Ủ-m. Nói tiếng lạ, tôi đã thấy ma quỷ nói tiếng lạ. Chắc chắn, hẳn giả mạo Nó. Nó không phải là đồ thật, nhưng hẳn giả mạo Nó, anh em thấy đấy, làm cho nó trông giống như thật. Và người ta đôi khi, những người không biết sự khác biệt, tuyên bố *điều này* là “thật” trong khi nó không thật.

¹⁰⁴ Và họ cũng làm giống như vậy về sự chữa lành Thiêng liêng. Họ nghĩ, “Ồ, đó là một trò phù phép, hay điều gì đó giống như thế.” Không phải vậy. Đó là một đức tin chân thật, thuần khiết vào những gì Đức Chúa Trời phán là Lẽ thật. Và những cái neo đó! Và khi nó neo chặt, không có gì sẽ di chuyển nó. Nó sẽ ở lại đó. Và do đó, cắt những góc cạnh này,...

¹⁰⁵ Vậy thì, *đức tin* là “sự mặc khải từ Đức Chúa Trời.” Bây giờ, đức tin là một sự mặc khải. Đó là nơi tôi muốn ở lại, ở đó, chỉ một lát. Đó là một sự khải thị. Ngài đã bày tỏ điều đó cho anh em bởi ân điển của Ngài. Anh em không làm gì cả. Chính anh em đã không tự thực hiện để tăng đức tin. Anh em từng có đức tin, nó được ban cho anh em bởi ân điển của Đức Chúa Trời. Và Đức Chúa Trời bày tỏ điều đó cho anh em, do đó đức tin là sự mặc khải. Và toàn bộ Hội thánh của Đức Chúa Trời được xây dựng trên sự khải thị.

106 Một mục sư Báp-tít đã nói với tôi, cách đây không lâu, ông ấy nói, “Tôi thật sự không thể chấp nhận sự mặc khải.”

107 Tôi nói, “Thế thì anh không thể chấp nhận Kinh Thánh. Anh không thể chấp nhận Đấng Christ, bởi vì Ngài là sự Khải thị của Đức Chúa Trời. Ngài là Đức Chúa Trời đã khải thị trong xác thịt.” Do đó, toàn bộ Hội thánh được xây dựng trên sự mặc khải Thiêng liêng.

108 Chúa Jêsus phán với (tôi tin đó là Phi-e-rơ)...phán, Ngài phán, “Người ta nói Ta, Con Người là ai?”

109 Ngài đang nói chuyện với các môn đồ của Ngài. “Và một số người nói Ngài là ‘Ê-li,’ và ‘Môi-se,’ hay ‘Một trong các tiên tri,’ và ‘Giê-rê-mi.’”

110 Ngài phán, “Nhưng người nói là ai?”

111 Người thưa, “Ngài là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời hằng sống.”

112 Bây giờ, giáo hội Công giáo Rô-ma nói, “Ngài đang phán với Phi-e-rơ, ‘Trên đá này Ta sẽ xây dựng Hội thánh Ta.’”

113 Những người Tin Lành nói, “Ngài đang xây dựng Nó trên chính Ngài.”

114 Vậy thì, họ có thể đúng. Nhưng, với tôi, cả hai đều sai. Đó là dựa trên sự mặc khải thuộc linh về Ngài là Ai. “Thịt và huyết đã không bày tỏ điều này cho người, hỡi Phi-e-rơ. Nhưng Cha Ta, ở trên Trời, đã bày tỏ điều này cho các người. Và trên đá này,” sự khải thị về Ngài là Ai; dựa trên sự khải thị: Ngài là Lời, trong toàn bộ. “Trên đá này Ta sẽ xây Hội thánh Ta, và các cửa âm phủ không thể thắng được Nó.” Nó cho thấy các cửa địa ngục sẽ chống lại Nó.

115 A-bên, bởi đức tin, sự mặc khải, (không có Kinh Thánh được viết trong những ngày đó), bởi...A-bên, bởi đức tin, đã dâng cho Đức Chúa Trời một của lễ xuất sắc hơn của Ca-in. Mà Đức Chúa Trời đã làm chứng, “Người là công bình.” Bằng cách nào? Bởi đức tin. Bằng cách nào? Bởi sự khải thị! Bởi sự khải thị, A-bên đã dâng cho Đức Chúa Trời một của lễ xuất sắc hơn, bởi vì nó đã được bày tỏ cho ông rằng nó không phải là bông trái của cánh đồng, nó là huyết.

¹¹⁶ Đó là lý do tại sao một số người có thể tin Nó, và một số người không thể tin Nó, một số cố gắng giả vờ tin Nó.

¹¹⁷ Trong một cử tọa của nhiều người, nơi một hàng người cầu nguyện đi qua, anh em sẽ tìm thấy một số...và tất cả họ đều là những người tốt, chúng ta sẽ nói như vậy. Có một số người đang cố gắng hết sức để tin Nó, cố gắng tự đặt niềm tin vào Nó. Một số người thật sự không thể làm điều đó chút nào. Và những người khác, nó chỉ bởi ân điển, nó chỉ được ban cho họ. Vậy thì, có sự khác biệt. Thấy không? Điều đó làm nó đầy. Đó là sự mặc khải thực sự, bởi vì đức tin là sự mặc khải từ Đức Chúa Trời. Nó phải được bày tỏ trước tiên.

¹¹⁸ Chúa Jêsus đã bày tỏ rõ ràng điều này khi Ngài phán, “Không ai có thể đến với Ta nếu Cha Ta không kéo người ấy đến trước, hay bày tỏ Ta cho người trước.” Anh em nên đọc điều đó. Đó là Thánh Gia-cơ, hay, Thánh Giăng 6:44 và đến câu 46. Họ không biết Ngài là Ai. Họ nghĩ Ngài chỉ là một người bình thường. Họ nghĩ Ngài đúng là, như người ta ngày nay, một đẳng tiên tri nào đó. Ngài là một tiên tri, Ngài là một Người bình thường, nhưng còn hơn thế nữa.

¹¹⁹ Giống như tối hôm qua, nói...Khi anh em lấy quyển sách, anh em sẽ thấy có lẽ một chút lộn xộn ở đó về những gì tôi đã nói, “Hai quyển sách Sự Sống.” Đó là cùng một Sách, nhưng một trong chúng là sự sanh ra xác thịt của anh em, quyển kia là sự sanh ra thuộc linh của anh em. Cái này dẫn đến cái kia, giống như một cọng lúa mì.Ồ, bây giờ, anh em nói về tôi, anh em nói về tôi như một người sống. Nhưng có một phần của tôi ở đây, là con người đó, mà phải chết. Đó là Quyển Sách mà cái tên đó bị xóa đi. Nhưng người Đòi đòi, người được Định sẵn, người được Chọn, cái tên không bao giờ có thể đến từ đó bởi vì nó luôn luôn ở trên Nó. Nó có thể không bao giờ bị xóa đi. Anh em sẽ để ý điều đó trong cuốn sách, vì vậy để tránh sự nhầm lẫn của anh em. Anh em sẽ tìm thấy nó theo cách đó. Bởi vì, tôi nghĩ, Anh Vayle, người đã đặt đúng ngữ pháp với nó, đã nhắc nhở tôi về điều đó ngày hôm nay. Tôi nói, “Đúng thế.”

¹²⁰ Những người Báp-tít tin rằng có hai quyển sách riêng biệt. Và theo một cách nào đó nó là hai cuốn sách riêng biệt, và cách

khác nó không phải là hai cuốn sách riêng biệt. Tôi là hai người riêng biệt...Tôi là thể xác và linh hồn và linh, ba người riêng biệt, nhưng tôi...chỉ có một người tạo nên tôi như một hữu thể.

¹²¹ Chỉ có một Sách Sự Sống thực sự. Giống như có một mầm của—của lúa mì đi lên qua cuống, và đi qua tua, và đi ra qua vỏ trấu, và vào trong lúa mì; suốt thời gian ở đó, anh em nói, “Bây giờ, đó là hạt lúa mì đang nằm ở đó.” Nó không phải là lúa mì, mà là cuống, nhưng cùng nhau nó là lúa mì. Đây, đó là lúa mì bởi vì tất cả chỉ có một cuống, nhưng lúa mì là những gì anh em đang nói về, hạt ở cuối của tất cả thứ đó. Những thứ khác là vật mang, nó phải chết. Và đó là một—một nơi nghe giống như anh em có thể bị xóa tên của mình ra khỏi Sách Sự Sống của Chiên Con, và nơi khác anh em không thể làm điều đó. Vì vậy, đó là chỗ của nó. Tất cả đều nằm trong sự mặc khải vĩ đại ở đó, mà đã được biết đến trong suốt thời gian của Bấy Ấn. Tại sao vậy, làm thế nào một số người không thể tin Nó?

¹²² Chúa Jêsus phán rằng “Không ai có thể đến với Ta nếu Cha Ta không kéo người đến trước. Và tất cả những kẻ Cha đã ban cho Ta, sẽ đến cùng Ta.” Không ai có thể hiểu Ngài là Ai, hay Nó như thế nào, ngoại trừ nó được bày tỏ cho anh em bởi sự mặc khải của Đức Chúa Trời. Và rồi đức tin vào điều đó, anh em hành động theo đó. Thấy không? Ở đây chúng ta thấy rõ ràng rằng Đức Chúa Trời được bày tỏ trong Chúa Jêsus, và chỉ những người được định trước để thấy điều đó, sẽ thấy điều đó. Hãy chắc chắn đọc câu Kinh Thánh này, tôi đã bỏ qua nó, trong Thánh Giăng 6:44 đến 46 đó. Tôi đã bỏ qua nó bởi vì tôi nghĩ có lẽ chúng ta sẽ có...có lẽ không đủ thời gian để đi hết, bởi vì kim đồng hồ ở trên đó cứ chạy.

¹²³ Và vì vậy chúng ta...Anh em để ý, “Không ai, không ai có thể đến nếu Cha Ta không kéo người đến trước. Và tất cả những ai Cha đã ban cho Ta, họ sẽ đến.” Họ sẽ nhận ra Nó. Không người nào khác có thể làm điều đó, không người nào khác, cho dù anh chị em là ai, tốt đến đâu, Nó phải được bày tỏ cho anh chị em. Rồi anh chị em biết Chúa Jêsus Christ là Ai.

¹²⁴ Bây giờ, ở đây, kế hoạch được định trước là trong quan điểm rõ ràng. Cũng giống như những hạt giống khác, Lời của Đức Chúa

Trời là một Hạt giống và phải có mảnh đất được chuẩn bị trước. Nếu anh chị em gieo hạt giống, mà chỉ ném nó ra đó trên mặt đất, nó sẽ không ích lợi gì, chim chóc sẽ nhặt hết. Anh chị em ném nó vào giữa những bụi gai và cây tật lê, nó sẽ sớm bị nghẹt ngòi. Dụ ngôn của Chúa Jêsus đã nói vậy. Vì vậy mảnh đất phải được chuẩn bị sẵn sàng trước tiên. Vì vậy, Đức Chúa Trời, trong ân điển tối cao, chuẩn bị tấm lòng trước tiên. Ngài đã chuẩn bị cho anh chị em trước khi sáng thế, để tiếp nhận Ngài trong thời đại này. Ngài đã biết trước anh chị em bởi sự biết trước của Ngài, và định trước anh chị em cho Sự sống Đời đời. Ngài đã biết anh chị em, do đó Ngài đã chuẩn bị cho anh chị em.

¹²⁵ Đó là lý do anh chị em đi loạng choạng ra khỏi những điều này, và vấp ngã trong những gì anh chị em có bây giờ. Chính Đức Chúa Trời đang dẫn dắt anh chị em đến nơi mà Ngài đã định trước cho anh chị em. Nó...hoặc nếu—nếu—nếu mặt đất này không được chuẩn bị trước, nó không thể phát triển. Đó là lý do, hạt giống của đức tin, khi anh chị em rao giảng đức tin, thấy sự phân biệt của Chúa, và thấy những gì xảy ra, và tất cả những ân tứ của Kinh Thánh đang hoạt động. Nhiều người tự thực hiện, “Ồ, ha-lê-lu-gia, tôi tin Điều đó,” và đến gần, và thấy chính họ thất vọng. Đấy, mảnh đất phải được định trước. Và anh em biết khi nào Nó đúng lúc.

¹²⁶ Giống như chim ưng nhỏ của tôi, tối hôm qua. Nó biết khi nó nghe tiếng kêu của chim ưng mẹ đó, “có nhiều sự khác biệt giữa tiếng đó và tiếng cục cục của gà mái.” Đấy, bởi vì nó là chim ưng từ trong trứng. Không phải...nó không phải là một chim ưng ngay lúc đó, nó luôn luôn là một chim ưng. Và một Cơ-đốc nhân luôn luôn là vậy! Đó là lý do, sự ly dị, khi anh chị em ly dị, bởi vì anh chị em đã bị mắc bẫy trong nó, đấy, bởi cha mẹ đầu tiên của anh chị em, A-đam và Ê-va. Anh chị em trở thành một tội nhân bởi bản chất. Anh chị em không muốn như vậy, nhưng bây giờ anh chị em đã nghe Phúc âm, và “đức tin đến bởi sự nghe,” sự mặc khải đến bởi sự nghe. Có một điều gì đó nhỏ bé bên trong anh chị em.

¹²⁷ Một người khác đang ngồi ngay bên cạnh anh chị em, nói, “À, tôi không tin thứ đó. Vô lý! Tôi không tin điều đó. Không có

gì với điều đó!”

128 Giống như họ đã làm vào Ngày lễ Ngũ tuần, họ cười và nói, “Những người này say rượu mới.” Họ biết đó là...Đó là một điều vĩ đại với những người mà nó đang xảy ra. Tại sao? Đó là Đức Chúa Trời đang bày tỏ chính Ngài cho các cá nhân. Trong khi những người khác cười, thì những người này đang vui mừng. Đó là một sự khải thị cá nhân, là đức tin; đức tin được bày tỏ. Nếu đó không phải là đức tin, thì họ thậm chí sẽ không ở đó. Đó là đức tin.

129 Chỉ những hạt giống phải có mảnh đất được chuẩn bị trước. “Do đó, tất cả những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài đã kêu gọi. Tất cả những kẻ Ngài đã kêu gọi...Tất cả những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài đã định trước.” Nếu anh em muốn đọc điều đó, Rô-ma 8:28-34, và cũng trong Ê-phê-sô 1:1-5. Đây, tất cả những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài đã gọi. Tất cả những kẻ Ngài đã kêu gọi, thì Ngài đã xưng công bình. Và tất cả những kẻ Ngài đã xưng công bình, thì Ngài đã làm cho vinh hiển rồi. Không có gì ngoài trật tự. Chúng ta nghĩ là có, nhưng hãy nhìn vào Kinh Thánh. Nó hoàn toàn đúng với cách Lời Đức Chúa Trời đã phán nó sẽ xảy ra. Chúng ta thấy Sứ điệp bị chối bỏ, ngày hôm nay. Đó há chẳng phải chỉ là những gì Kinh Thánh đã nói họ sẽ làm sao? Chắc chắn, tất cả những điều này được định trước bởi Đức Chúa Trời.

130 Ô, Nó sẽ làm cho anh chị em bước đi vui sướng. Đó là nan đề với chúng ta ngày nay, rất nhiều khác biệt với những Cơ-đốc nhân ngày xưa. Khi sự mặc khải đích thực, chân thật về Chúa Jêsus Christ là Em-ma-nu-ên ngự trong lòng những người đó, họ là những người mạnh khỏe. Nhưng ngày nay chúng ta được vỗ về bởi các giáo phái, với, “Ồ, tôi nói với anh, họ không có sự Khải thị. Anh qua đây.” Anh em đang phụ thuộc vào sự khải thị của họ. Nếu sự mặc khải của họ không theo Lời Đức Chúa Trời, thì nó sai; dầu là của tôi hay của bất cứ ai khác, đó là nơi nó lộ ra. Lời Đức Chúa Trời cho biết điều nào đúng và sai!

131 Bất cứ hạt giống nào cũng phải có đất của nó, dĩ nhiên. “Do đó, tất cả những kẻ Ngài đã biết trước...” Đây, Ngài đã biết điều gì sẽ xảy ra. Để ý, Chúa Jêsus đã phán lần nữa, về Hạt giống, “Một

số rơi trên đá, một số khác rơi xuống đất thịt.” Đấy, ở trên nơi có những cây gai, cây tật lê, và mọi thứ khác, Nó không thể mọc lên. Và những hạt khác trên đất tốt, đất tốt, đất trồng tốt, mà đã được chuẩn bị, đã được chuẩn bị rồi.

¹³² Người đàn ông ở ngoài đây, anh ta giống như một gà con, anh ta đang tìm kiếm, cố gắng tìm thấy. Anh ta bới vào *chỗ này*, và anh ta bới vào *chỗ kia*, nhưng sau một lát có một tiếng Hét lên đột ngột từ Trời. Anh ta nhận ra Nó ngay lập tức, “Đó là Lời của Đức Chúa Trời!” Đấy, anh biết Điều đó bởi vì có điều gì đó trong lòng anh đã được nói với anh, được bày tỏ cho anh về Nó.

¹³³ Để ý, tiên tri Ê-sai đã nói, “Một gái đồng trinh sẽ chịu thai.” Thật là một câu nói rất lạ. Làm thế nào một—một người có tâm trí đúng đắn có thể nói điều đó? Chưa bao giờ có sự gái đồng trinh thọ thai. “Một gái đồng trinh sẽ chịu thai!” Bây giờ, ông không lo lắng về việc nói Điều đó, ông chỉ nói Điều đó. Nàng sẽ làm điều đó như thế nào? Ồ, đó không phải là việc của ông! Ông...Chỉ nói những gì Đức Chúa Trời đã phán nó sẽ làm. Đức Chúa Trời đã bày tỏ điều đó cho ông, tỏ cho ông thấy khái tượng; đã bày tỏ điều đó, và nó đúng.

¹³⁴ Cũng chính Đức Chúa Trời ấy đã phán với tôi rằng đứa bé đó sẽ được sinh ra bởi người đàn ông đó mà không thể có con, hoặc có một cô gái. Giống như những người khác và các thứ, nghe thật lạ khi bác sĩ nói, “Nó không thể xảy ra!”

¹³⁵ Nhưng khi Đức Chúa Trời phán, “Nó sẽ xảy ra,” điều đó tùy thuộc vào loại lời nào rơi vào. Hãy nhớ, nhà tiên tri đã đứng ở đó và Lời Ngài đã đi ra.

¹³⁶ Giống như Đức Chúa Trời, trong Sáng thế ký 1, Ngài phán, “Phải có sự sáng. Phải có *điều này*. Phải có *điều kia*.” Con người được dựng nên theo hình ảnh của Chính Ngài, hình ảnh của Đức Chúa Trời Ngài đã dựng nên họ, người nam và người nữ, và chưa có gì trên trái đất. Thế thì, chúng ta tìm thấy trong Sáng thế ký 2, ở đây, Ngài đã tạo nên con người theo hình ảnh của Chính Ngài. Không có con người canh tác đất, sau khi nghỉ sự sáng tạo. Đó là gì? Đó là Lời Ngài, Ngài đang phán Nó. Và khi Ngài phán, Ngài phán, “Phải có sự sáng.” Có thể đã không có ánh sáng trong tám trăm năm sau đó, có thể không có ánh sáng, nhưng Ngài đã phán

Điều đó! Và chừng nào Ngài đã phán Điều đó, “Hãy có một cây cọ. Hãy có một cây sồi. Hãy có *cây này*,” những hạt chúng đang hình thành những hạt giống bên dưới dòng nước đó. Đúng vậy. Và trong mùa, trong thời điểm, trong mùa của chính nó, nó đã sanh ra! Nó không thể sai; đó là Lời Đức Chúa Trời. Nó thật sự không thể sai. Nó đã được bày tỏ.

¹³⁷ Bây giờ, một ngày nọ, Đức Chúa Trời đã nói chuyện với con người, mặt đối mặt. Nhưng vào thời Môi-se, khi ngọn lửa đang giáng xuống, họ nói, “Hãy để Đức Chúa Trời...Hãy để Môi-se nói; không phải Đức Chúa Trời, chúng ta có thể bị hư mất.”

¹³⁸ Do đó, Ngài phán, “Ta sẽ không nói với họ như thế nữa. Ta sẽ dấy lên cho họ một tiên tri.” Đó là đường lối hệ thống của Đức Chúa Trời luôn luôn có.

¹³⁹ Bây giờ, đây là một nhà tiên tri đang đứng; bây giờ, ông đang ở dưới sự hà hơi; ông không nghĩ về trí thức của mình, “Bây giờ, chờ một chút. Nếu tôi nói điều đó, ồ, anh em biết đấy, mọi người sẽ nghĩ tôi bị điên.” Đấy, đó là trí thức của anh ta; ở đó nó đang lắng nghe Sa-tan, giống như Ê-va đã làm.

¹⁴⁰ Và chừng nào bác sĩ nói rằng, “Anh không thể sống. Anh không thể khỏe mạnh. Anh không thể làm *điều này* hay *điều kia*.” Chừng nào anh em lắng nghe điều đó, Hạt giống đó sẽ không bao giờ rơi vào loại đất đó và làm bất cứ điều gì tốt đẹp. Nó không thể. Nhưng khi điều gì đó xé ra tất cả điều đó, và Nó rơi xuống trong mặt đất để trồng đó, thì không có gì có thể nhổ bật Nó.

¹⁴¹ Bây giờ, cho dù mất bao lâu, nó sẽ xảy ra. Bây giờ, Ngài phán, “Một gái đồng trinh sẽ chịu thai.” Anh chị em có biết điều đó đã có tám trăm năm trước khi sự đó xảy ra không? Đức Chúa Trời đã biết trước người nữ ấy, nàng là ai, tên nàng là gì, Dòng dõi đó sẽ rơi vào đâu. Anh chị em có tin điều đó không? Chắc chắn, Ngài đã thực hiện! Và từ trong tử cung sẽ xuất hiện phép lạ vĩ đại này. Đức Chúa Trời đã biết về nó, Ngài chỉ bày tỏ nó cho nhà tiên tri của Ngài là người trung tín và nói Lời. Thậm chí không nghĩ về Nó là gì, ông chỉ nói Nó. Ông không bao giờ cố gắng lý luận Nó.

¹⁴² Nếu anh em cố gắng lý luận...Điều gì xảy ra nếu người đàn

ông này, người đàn bà này, hay người đàn ông này đang ngồi ở đây, hay người nào đó cố gắng suy luận, “Bây giờ, tôi đã bị tàn tật suốt những năm này. Bác sĩ nói, ‘Không có cơ hội nào có thể xảy ra’”? Ồ, có thể không được theo như ông biết, và đó là sự thật.

¹⁴³ Nhưng nếu điều gì đó có thể nhỏ bật cổ đại, nếu Đức Chúa Trời bởi ơn của Ngài; không phải thầy giảng, không ai khác. Nhưng Đức Chúa Trời có thể đặt vào lòng anh em một sự mặc khải, rằng, “Tôi sẽ khỏe mạnh,” không có gì sẽ giữ anh em đang ngồi ở đó. Không có gì có thể giữ anh ở đó, anh sẽ được khỏe mạnh! Nhưng cho đến khi điều đó xảy ra, anh chị em sẽ ngồi đúng chỗ bác sĩ nói anh chị em sẽ ngồi; cho đến khi điều đó xảy ra. Nó phải được bày tỏ. Đó là ân điển của Đức Chúa Trời bày tỏ điều đó.

¹⁴⁴ Bây giờ, để ý, Đức Chúa Trời biết người nữ Điều đó sẽ đến. Để ý Ê-sai, không có thắc mắc nào. Ê-sai đã không nói, “Chờ một chút, Chúa ôi! Hãy để...Chờ một chút! Ngài đã phán gì với con, ‘Một gái đồng trinh sẽ chịu thai à’? Ồ, vậy thì, bây giờ hãy đợi, Cha ôi, chưa—chưa—chưa bao giờ có chuyện như vậy xảy ra.”

¹⁴⁵ Ông đã không do dự, ông chỉ nói, “Một gái đồng trinh sẽ chịu thai!” Đúng thế.

¹⁴⁶ Để ý Ma-ri: “Bây giờ, bây giờ Chúa ôi, chờ một chút. Ngài biết đấy, tôi—tôi chưa bao giờ biết một người nam. Điều này không thể được! Chưa bao giờ có điều gì giống như điều này xảy ra! Ồo, ồ, không, chưa bao giờ có điều gì giống như thế này xảy ra. Làm thế nào tôi sẽ có đứa con này? Tôi không biết người nam nào, vì vậy điều đó không thể xảy ra! Ừ, Thiên sứ, người chỉ nhằm lẫn. Tôi bị ảo giác. Người biết đấy, giáo hội của tôi nói, ‘Những ngày này đã qua rồi.’” Không! Nó sẽ không bao giờ rơi vào một nơi như thế. Ma-ri không hề thắc mắc.

¹⁴⁷ Nàng thưa, “Làm sao có thể được? Tôi không biết người nam nào.”

¹⁴⁸ Ngài phán, “Đức Thánh Linh sẽ phủ bóng người. Đó là cách nó sẽ xảy ra.”

¹⁴⁹ Nàng nói, “Kìa, xin sự ấy xảy ra với đây tứ gái của Chúa!” Không thắc mắc!

¹⁵⁰ Hãy xem, Ê-sai, khi Đức Chúa Trời tạo ra Lời bằng ý tưởng (sự mặc khải) vào trong lòng của Ê-sai, Nó rơi vào đúng chỗ, đó là một nhà tiên tri. Nhà tiên tri đó không quan tâm đến sự khôn ngoan của bất kỳ người nào. Ông không quan tâm đến trí tuệ của bất cứ người nào. Ông không quan tâm đến con người của bất cứ ai. Ông là một ống dẫn chuyên biệt cho Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời đã phán và ông đã nói. Chỉ thế thôi. Cho dù nó gây tổn thương, cho dù nó không; cho dù nó nghe có vẻ điên rồ, cho dù nó có vẻ không điên rồ; không có gì quan trọng với ông. Đó là Đức Chúa Trời, không phải con người.

¹⁵¹ Và khi Lời đó phán ra, bây giờ Nó trở thành một Hạt giống, Nó phải rơi xuống nơi nào đó. Nếu Đức Chúa Trời đã phán Điều đó, thì chắc chắn sẽ có một tử cung nơi nào đó cho Nó rơi vào. Đúng như Ngài đã phán, “Mọi sự đều có thể được với những người tin. Nếu các người nói với núi này, ‘Hãy dời đi,’ mà không nghi ngờ trong lòng, các người có thể có những gì mình đã nói.” Đấy, phải có nơi nào đó đúng!

¹⁵² Đấy! Bây giờ, chúng ta thấy rằng Ê-sai ở đây đã nói Điều đó.

¹⁵³ Trinh nữ Ma-ri, ngay khi...Đất đã được vỡ ra rồi. Nàng đã là một trinh nữ. Nàng đã không “chạy quanh.” Những mảnh đất đã được chuẩn bị rồi, hay được định trước bởi sự biết trước của Đức Chúa Trời.

¹⁵⁴ Thậm chí nói, “Nàng là một gái đồng trinh.” Ngay lúc đó Đức Chúa Trời đã biết tên của nàng sẽ là gì. Vì tên của nàng đã có trong Sách Sự Sống trên Thiên đàng.

¹⁵⁵ Rồi, Nó đã được chứng thực. Người ta lúc đó (với con người) đã thấy sự biểu lộ của Nó bằng những việc làm, khi nó đã được thực hiện rồi. Bây giờ chúng ta nhìn lại và nói, “Chắc chắn, Nó đã xong,” bởi vì chúng ta thấy những công việc đã được thực hiện.

¹⁵⁶ Những việc làm của Nô-ê bày tỏ cho con người, đức tin của ông là gì vào lời hứa của Đức Chúa Trời. Bấy giờ, Đức Chúa Trời đã gặp Nô-ê, và Ngài phán, “Hỡi Nô-ê, trời sẽ mưa. Ta sẽ hủy diệt cả trái đất bằng nước.” Bấy giờ, trời chưa bao giờ có mưa, đó là điều không thể xảy ra. Ô, bây giờ, Nô-ê đã...Phán, “Hãy chuẩn bị một con tàu với những chiều kích mà Ta sẽ chỉ cho người.” Và

ông là một thợ mộc, và ông bắt tay vào công việc và bắt đầu lấy cái rìu của mình, và mọi thứ để cắt thành những tấm ván, và lắp ghép nó trên đó bằng gỗ si-tim, và trét hắc ín vào nó giống như Ngài đã phán. Và anh em có tưởng tượng người ta nghĩ gì về con người đó không?

¹⁵⁷ Họ nói, “Người đó thực sự bị điên, bởi vì ông ấy nói, ‘Trời sẽ đổ nước từ trời xuống,’ và không có nước ở trên đó.” Nhưng, anh em thấy, Nô-ê không nghĩ về điều đó. Những việc làm của ông đang bày tỏ cho người ta thấy đức tin của ông là gì và những gì Đức Chúa Trời phán sẽ xảy ra.

¹⁵⁸ Đó là lý do Cơ-đốc nhân chân chính tự phân rẽ mình khỏi mọi thứ ngoài Lời của Đức Chúa Trời, cho dù người ta nghĩ gì, người nào khác nói gì đi nữa. Ông đã phân rẽ bởi vì...Ông không chỉ nói thể thôi; nếu ông nói vậy, thì sẽ không lâu cho đến khi những công việc của ông sẽ được biết đến. Ông sẽ thối lui và trượt dài cách này, và gia nhập với điều này và điều này. Và bắt đầu...Ông sẽ—ông sẽ thể hiện mình là ai. Nhưng nếu ông là người chân thật, nếu Lời Đức Chúa Trời đã thấm nhuần ông, thì Nó sẽ sanh ra loại của Nó, anh em sẽ thấy con người đó đang chuẩn bị cho giờ trọng đại đó. Đây, đó là cách Nô-ê đã làm.

¹⁵⁹ Môi-se, với cây gậy trong tay, đã đến đem dân sự khỏi tay Pha-ra-ôn. Bây giờ, anh em có thể tưởng tượng...Môi-se, Kinh Thánh nói rằng ông đã được dạy dỗ bằng tất cả sự khôn ngoan của người Ê-díp-tô. Ông thông minh, ông có thể dạy họ những điều tri thức. Ông đã được dạy dỗ bằng tất cả sự khôn ngoan của họ. Ông không cần phải bắt kịp học vấn của mình. Bây giờ, anh em cứ nghĩ về một người ở ngoài đó trong đồng vắng, với tất cả nền học vấn đó, và rồi Đức Chúa Trời hiện ra với ông và phán, “Hỡi Môi-se, hãy cầm cây gậy này trong tay ngươi và đi xuống xứ Ê-díp-tô, và mang dân sự của Ta ra với cây gậy này mà ngươi có trong tay. Chỉ đánh thẳng toàn bộ sự việc với cây gậy này.”

¹⁶⁰ Bây giờ, điều gì sẽ xảy ra nếu Môi-se nói, “Thưa Ngài, chờ một lát, tôi nghĩ rằng tôi đang nói chuyện với một Đấng thông minh, ‘ĐẤNG HẰNG HỮU’ vĩ đại này mà Ngài giới thiệu về Ngài. Bây giờ, làm sao tôi có thể cầm lấy cây gậy nhỏ, cũ kỹ, cong queo này tôi có trong tay ở đây, và tiếp quản một đội quân hàng triệu

người, được trang bị giáo mác, những chiến binh? Và tôi không phải là một chiến binh, tôi là một người chăn chiên. Làm sao tôi có thể làm được điều đó?”

¹⁶¹ Không có thắc mắc! Tại sao? Tại sao? Đắt tốt trong lòng ông! Ông là một người được định trước. “Các sự ban cho và sự kêu gọi chẳng hề đổi lại được bao giờ.” Đức Chúa Trời đã phán với Áp-ra-ham rằng Ngài sẽ làm điều đó, và đã có mảnh đất được chuẩn bị.

¹⁶² Và Môi-se đã lấy cây gậy này và đi xuống đó và đem dân tộc đó ra khỏi một dân. Khi ông đến với cây gậy trong tay, và nói với Pha-ra-ôn, “Hãy để họ đi!” Pha-ra-ôn đã nhìn thấy ở Môi-se những công việc, mà ông có đức tin vào những gì ông sẽ làm, hay cố gắng làm. Ông có đức tin vào lời hứa của Đức Chúa Trời đã hứa, ông đi xuống để đảm nhận nó. Không người nào khác sẽ làm điều đó, và không người nào khác có thể làm điều đó, ông đã được định để làm điều đó. Đức Chúa Trời, từ trước, đã phán bảo Áp-ra-ham rằng đó chỉ là những gì sẽ xảy ra. Và khi thời điểm của lời hứa đến gần, có một bé trai được sinh ra, một đứa trẻ khôi ngô. Và cha mẹ, Am-ram và Giô-kê-bết, không sợ những mạng lệnh của nhà vua. Đây, có điều gì đó, những mảnh đất đã được chuẩn bị rồi.

¹⁶³ Ôi Đức Chúa Trời, con hy vọng con đang nói với đất được chuẩn bị, tối nay! Nếu Hạt giống có thể rơi vào đúng chỗ, và nó sẽ là một số...Nếu không, nó sẽ không xảy ra.

¹⁶⁴ Điều đó cũng giống như vậy. “Tại sao,” anh em nói, “Anh Branham, điều đó hầu như cất nó đi khỏi chúng ta.” Nếu nó xảy ra, nó cũng lấy đi khỏi Cơ-đốc giáo. Thấy đó, anh em có thể giả mạo bất cứ điều gì. Nhưng nếu...Nếu Nó thực sự rơi vào, Lời của Đức Chúa Trời rơi vào đúng loại đất, Nó sẽ sanh ra loại của Nó. Nó phải như vậy, bởi vì Nó là Hạt giống.

¹⁶⁵ Nô-ê...Môi-se, những công việc của ông bày tỏ đức tin vào lời hứa của Đức Chúa Trời mà ông đã tin. Pha-ra-ôn, con người đó, có thể thấy những gì là...không...ông không thể thấy cách Môi-se sẽ làm điều đó như thế nào, nhưng ông biết Môi-se tin những gì mình đang nói về nếu không người sẽ không đứng trong cung điện ở đó với cây gậy trong tay. Nói, “Bởi cây gậy này, tôi sẽ giải

cứu họ ra khỏi vua.” Một ông già, tám mươi tuổi, không phải là một vận động viên điền kinh; một ông già, lưng khòm, và râu dài xuống đến, có lẽ là, hông của ông; tóc bạc, nếu có. Và ở đó với cây gậy đó trong tay, nói, “Tôi sẽ đem họ ra, hãy để cho dân sự đi,’ CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Và nếu vua không làm điều đó, Đức Chúa Trời sẽ phán xét vua.” A-men! Tại sao? Đó là, thấy đó, ông, ông có sợ không? Tại sao, chỉ một mũi tên, một ngọn giáo, bất cứ điều gì khác sẽ kết thúc đời ông. Ông không sợ hãi! Ông biết chính xác mình đang đứng ở đâu; nói, “Đức Chúa Trời sẽ đánh vua, hồi Pha-ra-ôn.” Vâng, thừa quý vị.

¹⁶⁶ Vì Đức Chúa Trời đã phán với ông, “Người sẽ đến núi này lần nữa,” và ông biết mình sẽ đến đó.

¹⁶⁷ Ha-lê-lu-gia! Chúng ta cũng biết chúng ta đang đi đâu, khi kết thúc cuộc hành trình này. Đức Chúa Trời đã hứa! Có một Xứ bên kia sông. Đừng sợ hãi trong lời chứng của mình. A-men. Nếu nó được bày tỏ cho anh chị em, thì đừng sợ hãi. Anh chị em không quan tâm nếu cả thế giới...họ nói gì; anh chị em không sợ hãi. Khi nó được bày tỏ cho anh chị em, rằng, “Đây là Lễ thật đến từ Đức Chúa Trời,” thì anh em sẽ không sợ hãi. Nếu không, anh chị em không thể.

¹⁶⁸ Đa-vít, với cái trình của người chần chừ, bày tỏ cho toàn thể quân đội Y-sơ-ra-ên, đức tin mà ông có nơi Đức Chúa Trời của họ. Bấy giờ, có Gô-li-át ở phía bên kia, và hắn đứng ngoài đó và khoác lác. To lớn hơn Đa-vít nhiều lần, hắn có những ngón tay dài ba tấc rưỡi. Và hắn là một người khổng lồ, to lớn, người khổng lồ Phi-li-tin. Và ở đây là Đa-vít, người nhỏ nhất, thậm chí ông quá nhỏ để ở trong quân đội; quá còi cọc, đến nỗi họ không thể sử dụng ông. Vì vậy, những người anh em của ông đã ở ngoài đó trong quân đội. Và, lúc đó, Gô-li-át đang khoác lác.

¹⁶⁹ Nhưng Đa-vít, bây giờ hãy nhớ, điều đó đã được bày tỏ cho Đa-vít. Ông nghĩ, “Đây là những đạo quân của Đức Chúa Trời hằng sống, đang đứng trong xứ của chính họ, và có một người Phi-li-tin không chịu cắt bì đang khoác lác ở ngoài đó.” Chúng ta sẽ gọi hắn là “bệnh ung thư” tối nay, chúng ta sẽ gọi hắn là “bệnh bại liệt.”

¹⁷⁰ Tại sao, Đa-vít không phải là đấu thủ phù hợp cho hắn, không có với bất kỳ loại vũ khí nào; ông không có gì để xứng hợp. Đôi vai của người đó có lẽ dài đến ba, bốn mét; hắn có lẽ đang đứng cao bốn, năm thước. Một ngọn giáo giống như một cây trục khung cửi của thợ dệt, có lẽ dài sáu mét, lưỡi của nó dài khoảng một mét hai.

¹⁷¹ Và một Đa-vít nhỏ bé đang đứng đó với một miếng da nhỏ, da dê hay da cừu, với hai đoạn dây buộc vào nó. Nhưng điều đó đã được *bày tỏ* cho ông! Sự khải thị đập vào ông! A-men! Ông nói, “Đức Chúa Trời đã giải cứu tôi ra khỏi móng vuốt của con gấu, đã đem tôi ra khỏi móng vuốt của sư tử, ắt Ngài sẽ giải cứu tôi khỏi tay người Phi-li-tin chưa chịu cắt bì kia!”

¹⁷² Những người anh em của ông, có khả năng làm điều đó nhiều hơn. Sau-lơ, hơn hẳn quân đội của mình cái đầu và vai trở lên. Nhưng, anh em thấy, nó đã không được *bày tỏ* cho họ. A-men. Thế đấy: họ tin điều đó có thể được thực hiện, họ tin rằng Đức Chúa Trời có thể làm điều đó, nhưng nó đã không được *bày tỏ* cho họ; nhưng nó được *bày tỏ* cho Đa-vít. Vậy thì, có sự khác biệt, ngay tại đó. Nếu điều đó hoàn toàn được *bày tỏ* cho anh chị em rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành cho anh chị em, anh—anh chị em sẽ có được điều đó. [Băng trống—Bt.] Anh chị em sẽ nhận được...Tôi không quan tâm anh chị em có điều gì không ổn, điều gì xảy ra, nó có thể còn tồi tệ hơn Đa-vít và Gô-li-át. Nhưng ước gì nó được *bày tỏ* cho anh chị em!

¹⁷³ Và để ý, khi điều đó được *bày tỏ*, Đa-vít trở nên không sợ hãi. Ông nói, “Hôm nay ta sẽ chặt đầu người!” A-men. Đó là Đức Chúa Trời của chúng ta. Bởi ân điển, trong thời điểm quan trọng đó khi mà các quyết định phải được đưa ra, cũng chính Đức Chúa Trời đó đã tạo ra ân điển trong thời đó, và đã gieo hạt giống đức tin đó trong cậu bé trông gù lưng nhỏ bé đó, ở trong lòng ông; cũng chính Đức Chúa Trời đó, trong thời điểm quan trọng này, có thể đưa người đàn bà đó ra khỏi xe lăn; người đàn ông đó; người phụ nữ *này* ở đây; đứa trẻ; sự...?...Hạt giống đức tin nhỏ bé đó được *bày tỏ* cho anh chị em, thì tôi không quan tâm nó mất bao lâu.

¹⁷⁴ Bây giờ để ý người khổng lồ, ở phía bên kia, không tin điều

đó; bệnh ung thư cũng không. Hắn cười, hắn nói, “Ta có phải là một con chó đầu? Mà người sai đưa trẻ đó ra đây để địch cùng ta?” Nói, “Ta sẽ nhắc người lên, bằng ngọn giáo của ta, và để chim chóc ăn thịt người.” Tại sao, hắn đã có tất cả...tất cả, mọi thứ cho phía hắn.

¹⁷⁵ Nhưng, anh em thấy, điều đó không lay chuyển được Đa-vít chút nào. Tại sao? Nó đã được bày tỏ cho ông. Ông có đức tin vào những gì ông đang làm. Ông biết ông sẽ làm điều đó. Và ông đã làm điều đó, là bởi vì điều đó đã được bày tỏ cho ông và ông biết mình đang đứng ở đâu.

¹⁷⁶ Và nếu Đức Chúa Trời chỉ phán điều đó, ngay trong lòng anh chị em tối nay, nói “Người sẽ không nằm trên giường đó. Người sẽ không ngồi trong chiếc ghế đó. Người sẽ khỏe mạnh,” không thể có bất cứ điều gì thay đổi ý định của anh chị em trong điều đó.

¹⁷⁷ Nhưng cho đến khi điều đó xảy ra, mọi thầy giảng trên thế giới có thể cầu nguyện,...Tôi không nói nó sẽ không giúp ích gì cho anh em; nó sẽ, nó sẽ khuyến khích anh em. Nhưng cho đến khi đức tin đó...Đấy, quyền năng chữa lành ở trong anh em. Nó không đến từ thầy giảng. Nó đến với anh em bởi sự khải thị, bởi đức tin. “Ấy chẳng phải bởi quyền phép, chẳng phải bởi năng lực, bèn là bởi Thần Ta,” Chúa phán. “Bởi Thần Ta, bởi ân điển, bày tỏ điều này cho người.” Và không có gì có thể lấy nó đi. Bởi đức tin, sự khải thị! Rồi, Đa-vít chứng minh những công việc của mình,...

¹⁷⁸ Bây giờ, một số người trong họ nói, “Tao biết mày là đứa nghịch ngợm.” Anh trai của ông nói, “Mày đến đây để xem trận chiến. Bây giờ, mày quay trở lại nơi những con chiên đã ở đó.”

¹⁷⁹ Ông nói, “Hãy để tôi nói với Sau-lơ, tướng quân.” Anh em hiểu không?

¹⁸⁰ Và Sau-lơ nói, “Này, con trai, ta ngưỡng mộ lòng can đảm của người, nhưng, người thấy đấy, người chẳng là gì ngoài một đứa trẻ. Và hắn là một chiến binh từ thuở còn trẻ, người không thể sánh được với hắn.”

¹⁸¹ Ông nói, “Tôi đang chăn bầy chiên của cha tôi,...” Ông có thể dựa trên điều gì đó! A-men. Hỡi anh em! Và Đức Chúa Trời đã cứu linh hồn anh em, Ngài không thể chữa lành thân thể anh

em sao? Cũng một lẽ đó, bày tỏ cho anh em, Ngài là Đấng Chữa Lành của anh em như Ngài là Đấng Cứu Rỗi của anh em. Hiểu không? Nhưng nó phải được bày tỏ trước tiên, đó là sự khác biệt. Ông có điều gì đó để đặt nền tảng cho đức tin của mình.

182 Nói, “Bây giờ, điều này chưa bao giờ xảy ra trước đây.”

183 Nhưng nói, “Cũng chính Đức Chúa Trời đã giải cứu tôi khỏi móng vuốt sư tử, cũng sẽ giải cứu tôi khỏi người Phi-li-tin không chịu cắt bì kia.”

“Làm thế nào người biết, Đa-vít?”

“Tôi tin điều đó.”

“Tại sao?”

“Nó đã được bày tỏ cho tôi.” Và ông nói...

184 Ông biết ông đang nói về điều gì. Bởi vì khi người khổng lồ nói, “Ta sẽ cho chim ăn thịt người”; hắn nói “ta sẽ chặt đầu người.” Có sự khác biệt, đây. Và ông đã làm điều đó!

185 Sam-sôn, một ngày nọ, bị bắt (mất cảnh giác) trong một đồng cỏ, và ở đây một ngàn người Phi-li-tin ập đến bao vây ông. Và ông nhìn xuống đất, và ngay tại đó có một con la đã chết, và ông nhặt lên cái xương hàm cũ, khô hết sức, và đuổi theo những người Phi-li-tin đó, đập vào đầu họ bằng cái xương hàm khô cũ này của con la, và theo như tôi biết, không có một cái răng nào rơi ra khỏi nó. Và những chiếc mũ sắt của người Phi-li-tin có lẽ dày hai phân rưỡi (bởi vì họ đánh nhau bằng gậy chiến trận trong những ngày đó), để giữ cho một người khỏi bị đập vào đầu. Nhưng ông đã lấy xương hàm của con la đó và đánh gục một ngàn người Phi-li-tin, và cái xương hàm đó không hề bị bể. Ông cứ đánh họ, như *thế*, khi họ đến gần. Vì vậy, những người còn lại đã chạy đi núp sau những tảng đá, đấy, họ đang chạy xa khỏi ông. Tại sao? Ông đã tin điều đó! Đôi khi... Chắc chắn.

186 Tôi muốn nói với anh em đôi điều bây giờ. Hãy làm việc trên tinh thần đó, sự thúc đẩy đó trong một khoảnh khắc, giống như Giô-suê đã làm, giống như Ma-ri Ma-đơ-len, tất cả những người đó. Chỉ ngay lúc đó khi điều gì đó được bày tỏ cho anh em, hãy nắm lấy nó. Hãy giữ lấy nó, sự thúc đẩy đó trong khoảnh khắc.

¹⁸⁷ Vâng, điều đó đã được bày tỏ cho ông. Ông đã đi đến gặp hàng ngàn người này, những người Phi-li-tin. Bây giờ anh em nghĩ gì khi những người Phi-li-tin đó nói, “Này, nhìn kia, đang đến đó, đồ tép riu kia; chỉ cao khoảng một mét ba, để bắt đầu; với bảy lọn tóc nhỏ buông thông xuống lưng, giống như đứa con gái yếu đuối của mẹ, đấy; đến đó với một cái xương hàm của một con la. Và nhìn xem chúng ta, chúng ta là một đội quân vĩ đại biết bao! Điều đó không nực cười sao?” Nhưng ông đang làm gì? Ông đang biểu lộ cho những người Phi-li-tin đó những gì đã được Đức Chúa Trời bày tỏ cho ông. Ông đã chộp lấy cái hàm lừa và quất, bởi vì đó là những gì Ngài đã đặt trong tay ông; Ngài đặt điều đó vào tay ông, đó là những gì ông tin: ông có thể làm điều đó! Và bằng cách làm như vậy, ông đang bày tỏ cho những người Phi-li-tin đó những gì Đức Chúa Trời đã đặt trong lòng ông để làm.

¹⁸⁸ Giảng Báp-tít bày tỏ đức tin của mình bằng những việc làm của mình, và khi ông nói “Có một Đấng đứng giữa các người bây giờ.” Cứ nghĩ về điều đó. Thánh Giảng, tôi đã đọc lời Kinh Thánh, Thánh Giảng 1:26, đấy. Ông nói...

¹⁸⁹ Họ nói, “Có phải anh nói, ‘Đấng Mê-si đang đến’? Ồ,” người ấy nói, “anh bạn, anh có chuyện gì vậy? Chúng tôi đã trông đợi Ngài trong bốn ngàn năm.”

¹⁹⁰ Ông nói, “Ngài đang đứng ngay giữa các ông bây giờ.” Ha-lê-lu-gia! Ngài cũng đang ở đây tối nay! Ừ-m.

¹⁹¹ Ông đã bày tỏ đức tin của mình bằng sự mặc khải của mình, bởi vì điều đó đã được bày tỏ cho ông rằng...ông biết ông sẽ làm phép báp-têm cho Đấng Mê-si. Ngài là một con người, ba mươi tuổi. Ông biết Ngài phải ở nơi nào đó; ông chưa hề biết Ngài là ai, và Ngài đang đứng ngay giữa họ. Ông nói, “Có một Đấng đang đứng giữa các người bây giờ, Đấng mà các người không biết, và ta không xứng đáng để mở các dây giày của Ngài, nhưng Ngài sẽ làm phép báp-têm cho các người bằng Đức Thánh Linh. Và Ngài ở ngay giữa vòng các người bây giờ.” Ông đã bày tỏ điều đó, đức tin của ông, bởi vì ông biết, trong thời của ông, ông đã thấy và làm phép báp-têm cho Đấng Mê-si của Đức Chúa Trời. Vì vậy, anh em thấy, người ta có thể thấy sự biểu lộ trên ông, trong cách ông

đang giảng và cách ông đang hành động, đang bày tỏ rằng ông đã có một sự mặc khải thật từ Đức Chúa Trời.

¹⁹² Bây giờ, để chứng minh điều đó là đúng, Đấng Mê-si bước ra ngay từ đám đông; chỉ là một thanh niên bình thường bước xuống đó, ăn mặc như bao người khác. Giảng nói, “Kìa, đó là Chiên Con của Đức Chúa Trời cất tội lỗi thế gian đi.”

¹⁹³ “Làm sao anh biết Ngài?”

¹⁹⁴ Ông nói, “Người đã phán với tôi, trong đồng vắng, ‘Đấng mà người sẽ thấy Thánh Linh giáng xuống ngự trên, đó là Đấng sẽ làm phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.’”

¹⁹⁵ Đây, ông đã biết Ngài bởi vì có một dấu hiệu được cho là về thời điểm đó. (Anh em có nắm bắt được Điều đó không?) Giảng đã biết về thời đại đó, bởi vì ông là một tiên tri. Điều đó được bày tỏ cho ông, để ông biết sẽ xảy ra vào khoảng thời gian đó, ông sẽ thấy một dấu hiệu. Và khi ông nhìn thấy dấu hiệu đó, ông nói, “Người đang đứng giữa các ngươi.” Ông biết Nó đã ở đó.

¹⁹⁶ Ồ, tôi thấy dấu hiệu rằng thời kỳ cuối cùng là ở đây. Tôi thấy những điều đã được hứa, cho Sứ điệp thời kỳ cuối cùng này, đang ứng nghiệm (đang mở ra) thật chính xác như Kinh Thánh đã nói. Và tôi biết rằng thì giờ đã gần! Tôi nói điều đó mà không do dự. Tôi tin nó ở ngay trong tầm tay, vì tôi thấy những dấu hiệu mà Ngài đã phán sẽ xảy ra ngay trước thời điểm đó. Nó sẵn sàng để xảy ra *bây giờ*.

¹⁹⁷ Giảng biểu lộ đức tin của ông vào những gì Đức Chúa Trời đã bày tỏ cho ông. Do đó, các việc làm là lời chứng của đức tin. Khi họ thấy anh em hành động giống như anh em được chữa lành, thì họ sẽ biết anh em có đức tin rằng anh em được chữa lành.

¹⁹⁸ Lời chứng nói gì? Nói điều này: “Bây giờ tôi có điều đó, vì tôi đã nhận được lời hứa của Đức Chúa Trời. Bây giờ nó đang hành động trong tôi. Tôi đang chuẩn bị cho điều đó xảy ra.” Ừ-m. Đây, đó là những gì làm chứng của anh em...việc làm của anh em làm. Ồ, chắc chắn!

¹⁹⁹ Ở đây, cách đây không lâu, kể tiếp chuyến đi cuối cùng của tôi ở châu Phi; tôi vừa ở trên đó mùa xuân này, nhưng chuyến đi trước đó. Có một em bé có bàn chân không bình thường, và một

chân...ngắn hơn chân kia. Nó chưa bao giờ mang giày trong đời. Ồ, đó là một sự biến dạng kinh khủng nhất. Và tôi đã cầu nguyện cho đứa bé tối hôm đó, họ đã theo dõi và thấy những điều đó được thực hiện, họ đã cầu nguyện cho đứa bé. Và sáng hôm sau tôi đi xuống, đi ngang qua một cửa hàng giày. Và tôi bước vào đó, và có một người đàn ông mua cho đứa bé một đôi giày để mang. Ông đã tin điều đó! Ừ-m.

²⁰⁰ Giống như người đàn ông này ở đây, tin rằng Đức Chúa Trời sẽ ban cho anh ấy đứa con. Chắc chắn, anh ấy tin điều đó sẽ xảy ra, đã sẵn sàng cho điều đó. “Tôi đang sẵn sàng.” Mặc dù chưa có kết quả thể chất nào được nhìn thấy, nhưng điều đó không có gì quan trọng chút nào. Anh ấy đã tin điều đó, giống như Áp-ra-ham, “đã gọi bất cứ điều gì trái ngược dường như không phải vậy.” Thế đó!

²⁰¹ Do đó, nếu trí tuệ của anh em thật sự nói với anh em...Ồ, đây là điều nhức nhối bây giờ. Nếu trí tuệ của anh em thật sự nói với anh em rằng “Đây là Lẽ thật, Đức Chúa Trời là Đấng Chữa lành bệnh tật,” tâm trí anh em có thể làm chứng rằng “Đó là Lẽ thật,” nhưng nếu không có đất tốt trong lòng anh chị em (đức tin, để rơi vào) để bày tỏ nó, nó sẽ không xảy ra.

Cho dù bao nhiêu...cho dù bao người bên ngoài này có thể lý luận điều đó với Kinh Thánh thế nào đi nữa, và nói, “nó đúng,” điều đó vẫn không khiến cho nó đúng.

²⁰² Bao nhiêu người nhận bằng ghi âm? Anh em có nghe bài giảng của tôi, cách đây không lâu, *Những Người Được Xức Dầu Trong Ngày Sau Rốt* không? Anh em có tin điều đó không? Đấy, nó nói, “Sẽ có những anti-christ. Những anti-christ hầu như sẽ lừa dối chính những người được chọn, nếu có thể được.” Không thể, để...Nhưng không thể, bởi vì nó không thể được; họ được chọn. Hiểu không? Được rồi.

²⁰³ Nhưng Ngài phán, “Những người được xức dầu.” Đấy, *Christ* có nghĩa là “được xức dầu,” nhưng đây là những kẻ chống nghịch. Họ đã được xức dầu, nhưng chống lại, chống lại Đấng Christ trong sự giảng dạy của họ. Vậy thì, họ có thể làm bất cứ điều gì mà những người còn lại của họ có thể làm.

²⁰⁴ Bây giờ, hãy nhớ, anh em đang ở trong vòng tròn của ba người, nhưng anh em là một người. Giống như Cha, Con, và Thánh Linh, vòng tròn của ba, nhưng một Thân vị. Ba thuộc tính của cùng một Đức Chúa Trời: chức vụ làm cha (ba chức vụ, giống như), cương vị làm cha, cương vị làm con, và Đức Thánh Linh. Và anh em là: thân thể, tâm thần, và linh hồn.

²⁰⁵ Bây giờ, thân thể bên ngoài có năm đầu vào, để tiếp xúc với nhà trên đất của anh em: thấy, nếm, cảm nhận, ngửi, và nghe. Bên trong, là một linh, nó có năm giác quan: lương tâm, và tình yêu thương, và vân vân. Nhưng bên trong của điều đó, linh hồn, có một điều. Đó là nơi *anh chị em* sống.

²⁰⁶ Thánh Linh có thể đi ra ở đây và xúc dầu cho anh chị em để làm những điều nào đó, và anh chị em làm điều đó, nhưng điều đó không có nghĩa là bạn được cứu. Hãy suy nghĩ về điều đó. Cai-phe đã nói tiên tri. Giu-đa đuổi quỷ. Đây, Thánh Linh đã xúc dầu cho ông. Cơn mưa này rơi xuống trên người công bình và người không công bình, cỏ dại có thể vui mừng với lúa mì. Nhưng điều quan trọng là ở cốt lõi. Đó là nơi anh em có thể...những người trí thức có thể chấp nhận nó, nói, “Ồ, chắc chắn, điều đó trông tốt. Tôi tin điều đó.” Điều đó vẫn không là gì hết. Không, thưa quý vị. Và linh có thể thực sự làm chứng về điều đó, và nó vẫn không phải vậy. Bởi vì nếu linh hồn đó không đến từ Đức Chúa Trời, nó có thể làm cho tất cả những sự giả mạo ở đây, nhưng nó không thể là thật. Anh em có thể hành động chữa lành, anh em có thể hành động giống như anh em đã làm. Anh em có thể hành động giống như anh em nhận lãnh nó. Những Cơ-đốc nhân có thể hành động giống như họ là những Cơ-đốc nhân, và hành động và rất giỏi về điều đó, nhưng điều đó không có nghĩa là họ được cứu. Điều đó hoàn toàn đúng, đây. Thánh Linh có thể ở đó, Thánh Linh đích thực, chân thật. Đức Thánh Linh có thể xúc dầu cho anh em, điều đó vẫn không có nghĩa là anh em được cứu. Đó là linh hồn bên trong không bao giờ chết, nó có Sự sống Đời đời. Nó luôn luôn là Sự sống Đời đời. Thấy không? Nó đến từ Đức Chúa Trời, nó đi về với Đức Chúa Trời, đó là linh hồn.

²⁰⁷ Bây giờ, để ý điều đó, nó phải như vậy. Năm, đ-ứ-c-t-i-n [trong tiếng Anh: f-a-i-t-h—Nd.], bên ngoài; linh, J-ê-s-u-s; ở bên trong,

b-à-n. Thấy không? Đó là cách đứng ở đây, nhìn vào anh chị em, tôi không biết một người nào trong các bạn. Thánh linh có thể xúc dầu cho tôi, tôi vẫn không biết ai trong các bạn. Nhưng khi bên trong đó của bên trong can thiệp vào, đó là Đức Chúa Trời.

²⁰⁸ Đó là nơi bên ngoài có thể lý luận. Anh em lấy ví dụ một người, nói, “Ồ, anh biết đấy, tôi—tôi biết tôi không được cho là phạm tội tà dâm. Nhưng, anh biết đấy, thế thì linh bảo tôi không nên phạm tội tà dâm. Nhưng, anh thấy đấy, sâu bên trong vẫn còn thứ đó ở trong đó.” Thấy đó, nó hầu như sẽ cai trị chung quanh, và tốt hơn là nên thận trọng với nó.

²⁰⁹ Nhưng khi nó được điều hướng từ bên trong, nó điều khiển tất cả những thứ còn lại với nhau. Đó là cột chỉ đường. Đó là tháp điều khiển, bên trong của bên trong. Linh hồn điều khiển tâm linh, linh điều khiển thân thể.

²¹⁰ Vì vậy nước vôi bên ngoài không có gì quan trọng. Họ những người sùng đạo ở đó, mà Phao-lô đã gọi là “những bức tường tô trắng,” và vân vân, họ là, bề ngoài, chỉ mọi cách của một—một người tin, và họ có những lời tiên tri ở giữa họ, và mọi thứ khác nhưng *bên trong của bên trong* (“*linh hồn mà không tin*”).

²¹¹ Đó là lý do tôi nói mọi người có thể nhảy lên nhảy xuống, và nói tiếng lạ, người ta có thể la lớn, đặt tay trên người đau, và chữa lành người đau và vân vân, bởi đức tin; tất cả những điều vĩ đại này ở đó bởi Thánh Linh, vẫn bị hư mất. Những người được xúc dầu.

²¹² Để ý, Chúa Jêsus đã phán, “Chỉ tin, vì mọi sự đều có thể được cho những kẻ tin.” Đức tin và công việc là vợ chồng, chúng làm việc với nhau. Chồng làm việc với vợ, vợ làm việc với chồng; họ đồng nhất với nhau.

²¹³ Giống như một người đàn ông nói rằng anh ta “đã kết hôn” và tuy nhiên anh ta không thể sản sinh và tỏ cho thấy rằng anh ta có vợ, anh em nghi ngờ những tuyên bố của anh ta. Ừ-m. Một người đàn ông nói, “Tôi đã kết hôn.”

“Vợ anh đâu?”

“Ồ, ồ, tôi—tôi không biết về *điều đó*.” Thấy không? Thấy không? Hầu như là điều thật khó khăn cho tôi để tin anh ấy.

Tôi nói, “Vợ anh ở đâu?”

“Ồ, tôi không biết.” Tôi—tôi sẽ không tin điều đó.

²¹⁴ Vì vậy, anh em thấy, nếu anh em có những gì anh em nói, “Tôi có đức tin,” anh em sẽ cho tôi thấy anh em có đức tin như thế nào? Bởi công việc của anh em. Thấy không?

“Tôi đã kết hôn.”

“Làm sao tôi biết anh đã kết hôn?”

“Đây là vợ tôi.” Thấy không? Thế đấy.

“Tôi đã kết hôn, đây là chồng tôi.”

“Tôi được chữa lành.”

“Làm sao anh biết?”

²¹⁵ “Những việc làm của tôi tỏ cho thấy đức tin của tôi.” Thấy không? Thấy không? Bây giờ, những gì—những gì anh em đang nói về: đức tin của anh em là những gì Đức Chúa Trời thấy trong anh em, những công việc của anh em là những gì người khác thấy trong anh em.

²¹⁶ Đó là sự khác biệt giữa Gia-cơ và Phao-lô ở đây, giải thích về Áp-ra-ham. Chúng không bao giờ mâu thuẫn với nhau, cả hai đều giống nhau; đã kết hôn.

²¹⁷ Đức tin không sanh ra việc làm cũng vậy, bất cứ ai cũng có quyền nghi ngờ lời chứng của anh em. Bây giờ, anh em nghe điều đó không? trước khi chúng ta bắt đầu hàng người cầu nguyện. Nếu đức tin của anh em không sanh ra những công việc với nó, anh em không thể làm cho bất cứ ai tin rằng anh em được chữa lành. Nói, “Ồ, tôi không biết.” Thấy không? “Ồ, vâng, chắc chắn, tôi có tất cả đức tin trên thế gian.” Anh chị em không có. Bởi vì, nếu anh chị em có, có đức tin, thì các việc làm được kết hợp với đức tin. Họ là vợ chồng, người—người này xác nhận người kia.

²¹⁸ Chúng ta hãy nghĩ về Áp-ra-ham chỉ trong vài phút. Áp-ra-ham đã có sự kết hợp thánh khiết đó trong sự trọn vẹn, đấy, ông đã có toàn bộ sự việc với nhau. Ông đã gọi những điều, trái ngược với đức tin của mình, như thể nó đã không có; và hành động trên cùng một nguyên tắc. Tôi có thể tưởng tượng, sau khoảng hai mươi năm, người nào đó đến và nói, “Cha của các dân tộc

à? Hừ! Áp-ram, ông nói tên ông là ‘Áp-ra-ham,’ nghĩa là *cha của các dân tộc*. Thật ông có bao nhiêu con ngay lúc này, hỡi Áp-ra-ham?” Thấy không?

²¹⁹ Điều đó không làm ông vấp phạm chút nào. Kinh Thánh nói, “Người chẳng hề lưỡng lự về Lời Đức Chúa Trời, qua sự không tin.” Ông đã tiếp tục chuẩn bị để sẵn sàng, giữ tất cả những chiếc tất sẵn sàng và tã lót cùng mọi thứ, ông đã “sắp có con.” Chỉ thế thôi.

²²⁰ Thậm chí Sa-ra đã nói, “Ông biết điều gì sẽ xảy ra không? Ông sẽ có con, nhưng tôi nói với ông cách chúng ta sẽ làm điều đó. A-ga bây giờ là người giúp việc của tôi, tôi sẽ trao nàng cho ông.” Bởi vì, chế độ đa thê là hợp pháp lúc đó. “Và cô ấy sẽ có con, và tôi sẽ lấy đứa bé.” Nhưng Áp-ra-ham không tin điều đó. Không, ông sẽ không làm điều đó. Nhưng Sa-ra được hà hơi để làm điều đó.

²²¹ Vì vậy, Đức Chúa Trời đã bảo Áp-ra-ham, “Hãy làm đi và lắng nghe nàng,” nhưng Ngài phán, “tuy nhiên đây không phải là những gì Ta đã hứa với người. Đây không phải là cách Ta đã hứa.”

²²² Bây giờ hãy xem, ông đã gọi bất cứ điều gì “trái ngược,” và thân thể của ông lúc đó đã kiệt quệ, và tử cung của Sa-ra cũng giống như vậy. Bây giờ, ông đã là một ông già, một trăm tuổi. Sa-ra đã chín mươi tuổi. Bây giờ để ý! Sự thiếu sức sống trong tử cung của Sa-ra hay thiếu sức sống của thân thể ông thậm chí không được kể đến.

²²³ Hãy lắng nghe điều này.

Vì lời hứa, rằng ông sẽ là người kế nghiệp của thế gian, không phải với Áp-ra-ham, hay dòng dõi của ông, qua luật pháp, nhưng qua sự công bình của đức tin.

Vì nếu đó là bởi luật pháp...là bởi luật pháp được hưởng thừa kế, thì đức tin ra vô ích, và lời hứa thì...không có hiệu lực:

Bởi vì luật pháp sanh ra sự giận: và nơi nào không có luật pháp, thì đó cũng không có sự phạm luật pháp.

²²⁴ Hãy lắng nghe điều này, nào.

Người cây trông khi không còn...

“Không còn lẽ trông cây,” mọi hy vọng đã biến mất! Ô, mỗi lần tôi cảm thấy hơi “buồn,” đây là chương tôi lật ra, Rô-ma 4, đây.

(Như có lời chép rằng, Ta đã lập người làm cha của... nhiều dân tộc,) trước mặt Ngài là Đấng mà người tin, ngay cả Đức Chúa Trời, đáng làm cho kẻ chết sống lại, và gọi những điều đó mà đã không có dường như chúng đã có rồi. (“Đức Chúa Trời đã phán vậy!” Hiếu không?)

Người cây trông khi không còn lẽ trông cây, rằng người có thể trở nên cha của...nhiều dân tộc; theo như lời đã được phán cho người, Dòng dõi người cũng sẽ như vậy.

225 Bây giờ hãy lắng nghe, câu thứ 19.

Và không yếu đuối trong đức tin, người không coi thân thể của chính mình bấy giờ đã chết, khi người đã gần một trăm tuổi, cũng không...tử cung của Sa-ra đã chết:

Người chẳng có lương lực về lời hứa của Đức Chúa Trời qua sự không tin; nhưng mạnh mẽ...dâng sự vinh hiển cho Đức Chúa Trời;

226 Ở tuổi một trăm à? Hãy nhìn xem, thân thể của ông bây giờ đã kiệt sức (bản chất đàn ông của ông), và tử cung của Sa-ra đã không còn sinh sản. Ông đã...Nó thậm chí không được cho là, khi nó được bày tỏ cho ông. Cái giường đó không được để ý đến. Anh là một người bại liệt, hay bất cứ anh là điều gì đi nữa, không được xem xét. Chiếc xe lăn không phải là vấn đề xem xét, dành cho cậu bé. Có thể bị bại liệt, bất kể nó là gì (tôi không biết), nó không được xét đến. Thậm chí đừng bận tâm về nó.

227 “Nhưng bác sĩ nói, ‘Cậu ấy sẽ không bao giờ ra khỏi đây.’ Bác sĩ nói, ‘Cô ấy sẽ không bao giờ đến.’” Điều đó thậm chí không được nghĩ đến.

228 “Ồ, nhìn kìa, tôi là một người già, tôi đang ở tuổi trung niên.” Thậm chí không được nghĩ đến.

229 Và chúng ta là con cái của Áp-ra-ham (Ha-lê-lu-gia!), không phải như Y-sác, nhưng Dòng dõi Thánh của ông (qua Chúa Jê-sus Christ) bởi đức tin mà ông có, Dòng dõi của Áp-ra-ham sẽ xuất

hiện trong những ngày sau rớt để chiếu sáng như những ngôi sao. Con cái của Áp-ra-ham! “Được coi như không phải thân thể của chính người bây giờ đã chết.” Thậm chí không nghĩ đến điều đó! Thậm chí không được đặt ra vấn đề liệu Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó hay không, Đức Chúa Trời đã phán Ngài sẽ làm điều đó! Tại sao? Nó đã được bày tỏ cho ông. Đúng thế không?

²³⁰ Khi nó được bày tỏ cho anh em, khi nó thực sự...điều gì đó... Anh em không thể làm cho nó xảy ra, nó phải được bày tỏ cho anh em. Thế thì anh em thậm chí không xem xét bất cứ điều gì khác: làm thế nào điều đó không thể xảy ra được, đừng nghĩ về những gì bác sĩ đã nói, anh em đừng nghĩ về những gì mẹ đã nói, những gì cha đã nói, những gì thầy giảng đã nói, những gì người khác nói. Anh em cứ nghĩ về những gì Đức Chúa Trời đã phán!

²³¹ “Người không coi thân thể của chính mình bây giờ đã chết, cũng không thấy sự không sanh sản trong tử cung của Sa-ra.” Nó thậm chí không được đưa ra dưới sự xem xét.Ồ, chao ôi, điều đó thật sự làm tôi run sợ. Thân thể chết, cũng không phải tử cung, sự không sanh sản của Sa-ra, thậm chí không được nghĩ về.

²³² Không có trường hợp nào sẽ được xem xét khi đức tin tìm thấy mảnh đất tốt của nó! Khi một gien tinh trùng từ người nam tìm thấy trứng—trứng trong người nữ, và cả hai đều có khả năng sinh sản, điều gì đó sẽ xảy ra. Ha-lê-lu-gia! Bác sĩ có thể nói, “Anh sẽ không có con. Tôi có thể chứng minh rằng gien của—của anh đã chết trong cơ thể của anh, và trứng của cô ấy sẽ không bao giờ sinh sản.” Nhưng hãy để cho trứng tốt đó, để cho cái mầm đó tự xoắn lại với trứng đó một lần, hãy xem điều gì xảy ra; cậu bé đó hay cô bé đó xuất hiện. Tại sao? Đức tin đã tìm thấy đất tốt của nó. Các công việc tiếp tục hoạt động, tế bào thêm tế bào, và ở đây đến bé trai. A-men. Lạy Chúa, xin thương xót chúng con. Ôi Đức Chúa Trời, ước gì chúng con là những Cơ-đốc nhân khỏe mạnh như chúng con nên có; ước gì chúng con là những người nam và người nữ có thể nhận lấy Đức Chúa Trời ở Lời Ngài! Anh em không thể làm điều đó cho đến khi nó được bày tỏ cho anh em.

Tôi phải nhanh lên.

²³³ Để ý, đức tin thánh khiết của Đức Chúa Trời được kết hiệp với những công việc thánh khiết của tiên tri Ngài. Hãy nhớ, đức tin

thánh khiết của Đức Chúa Trời đã được bày tỏ cho Áp-ra-ham. Ông đã nhận lãnh điều đó, và bởi đó ông bắt đầu với những công việc thánh của mình, bằng sự tin. Hạt giống của lời hứa đã có một nơi để lớn lên. Điều gì xảy ra nếu ông nói (Áp-ra-ham) “Ồ, em biết đấy, Sa-ra, rốt cuộc, đã hai mươi lăm năm kể từ khi Đức Chúa Trời đã lập lời hứa đó”? Ồ-ồ! “Nếu điều gì đó sẽ xảy ra,” đấy. Nhưng nó sẽ không. Đức Chúa Trời biết điều đó sẽ không.

²³⁴ Điều gì sẽ xảy ra nếu gái đồng trinh Ma-ri nói, “Ồ, bây giờ, chờ một chút! Một—một gái đồng trinh thọ thai à? Ồ, họ sẽ đuổi tôi ra khỏi nhà thờ của tôi nếu tôi đi vào và nói điều như thế”? Bây giờ, nàng sẽ nghĩ những ý nghĩ đó nếu nó không là mảnh đất tốt đã được chuẩn bị sẵn.

²³⁵ Khi nhà tiên tri đó nói, “Một gái đồng trinh sẽ chịu thai,” điều đó được giải quyết rồi. Thấy không?

²³⁶ “Những dấu hiệu này sẽ đi theo những người tin.” Nếu một mảnh đất tốt đang nằm ở đó khi Lời đó rơi xuống ở đó, Nó neo lại ở đó. Không có gì có thể ngăn cản Nó.

²³⁷ Bây giờ, nhanh lên, trong khi chúng ta kết thúc. Đấy, Dòng dõi đã có một nơi để ẩn náu. Đức Chúa Trời biết điều đó, nếu không thì Ngài sẽ không bao giờ ban lời hứa cho Áp-ra-ham. Bây giờ, hãy lắng nghe thật kỹ bây giờ. Đức Chúa Trời biết lời hứa đó sẽ đi đến đâu; Ngài không hề kêu gọi Áp-ra-ham cho đến khi ông đã bảy mươi lăm tuổi, nhưng ông là đầy tớ được định trước của Ngài từ ban đầu, Sa-ra cũng vậy.

²³⁸ Để ý, nên nhớ, ông không có Kinh Thánh để đọc. Ông đã không có nó dễ dàng như chúng ta có ngày hôm nay, để đọc Lời Ngài và thấy những người khác đã nhận lấy Nó. Hãy nhớ, ông chỉ có Nó bởi sự mặc khải, và đó là điều thật. Giống như nó đã xảy ra bởi Giô-sép, trong Sáng thế ký, không có Kinh Thánh. Hãy nhớ, Mô-i-se đã viết Sáng thế ký, Xuất hành, Lê-vi ký, và Phục truyền luật lệ ký. Không ai trong những nhân vật đó trong đó có Kinh Thánh để đọc cho đến sau Mô-i-se. Đúng thế không? Họ không có một quyển Kinh Thánh mà chúng ta có, để giúp đỡ chúng ta trong tình trạng khó khăn. Họ là những người mạnh mẽ mà...đã được Đức Chúa Trời bày tỏ cho họ, và họ đã đứng ngay tại đó. Không có gì lay chuyển họ. Bây giờ, anh em có nghĩ rằng chúng

ta vẫn có thể có đức tin mạnh mẽ đó không? Nếu Nó được bày tỏ cho anh em!

239 Xin tha thứ cho sự diễn đạt, hay lời làm chứng vào lúc này, ngay trước khi kết thúc. Tôi nhớ điều đó ở trên đây tại “Twin City,” tôi nghĩ Anh Brown và họ đã ở với tôi; và tôi đang nghiên cứu cuộc đời của Giô-sép, trong Kinh Thánh. Và tôi đã đọc Kinh Thánh đó, có một người không có điều gì chống lại! Áp-ra-ham, Y-sác, Gia-cốp, và tất cả họ, có điều gì đó chống lại họ, nhưng Giô-sép thì không. Thật là một người, một người hoàn hảo, một hình bóng hoàn hảo của Đấng Christ!

240 Khi tôi đọc điều đó, tôi đã khóc, một ngày nọ, trong phòng khách sạn nhỏ của tôi. Và tôi vào buồng nơi mà tôi treo quần áo trong tủ, kéo cánh cửa lại với nhau, và tôi nói, “Đức Chúa Trời ôi, con muốn cảm ơn Ngài vì một người như Giô-sép, một người đã từng sống trên đất, một—một con người trong xác thịt như con, một người mà có thể tin Ngài và nhận lấy Lời Ngài.” Ông bị những người anh của mình ghét bỏ. Ông không thể tránh được là người thuộc linh. Ông đã thấy một khái tượng. Ông có thể thông giải giấc mơ. Tất cả họ đều ghét ông vì điều đó. Ông không thể tránh được điều đó, đó chính là con người của ông.

241 Đây, điều đó thật sự không dành cho những người khác. Họ nên yêu mến ông, nhưng thay vì thế...Khi ông nói với họ, đôi khi những điều chống lại họ, “Ồ,” họ nói, “người nằm mộng đó đến đây.” Hiểu không? Và họ ghét ông vô cớ.

242 Tôi nói, “Tại sao họ làm thế?” Và tuy nhiên người đó không hề lay chuyển, ông vẫn ở ngay tại đó. Thấy không? Tôi nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa ôi. Ôi Chúa, cảm ơn Ngài vì một người như vậy.”

243 Và ngay lúc đó Đức Thánh Linh đã bày tỏ cho tôi, phán, “Người sẽ có một con trai, và người sẽ đặt tên nó là ‘Joseph.’” Tôi bật dậy khỏi đó và cảm ơn Chúa.

244 Becky, đang ngồi phía sau đó, vừa được sinh ra khoảng một... cô bé khoảng một tuổi. Cô bé là một ca sinh mổ, điều đó xảy ra trong gia đình vợ tôi là được sinh mổ; bởi vì chúng không mở ra như người nữ khác, xương cứng như người nam, và cháu bé phải được lấy ra khỏi mẹ mình. Và bác sĩ nói với tôi, ông ấy nói,

“Anh Branham, anh đừng bao giờ có đứa con khác với người phụ nữ này.” Nói, “Tử cung cô ấy mỏng như bong bóng.” Ông ấy nói, “Tốt hơn anh nên để tôi thắt những cái ống đó.”

245 Tôi nói, “Không, tôi sẽ không...không nghĩ về việc làm điều đó, ‘Bác sĩ à.’”

246 Ông ấy nói, “Ồ, anh—anh—anh sẽ...Chị ấy không nên có con nữa.” Nói, “Anh sẽ hủy hoại chị ấy,” nói, “chị ấy sẽ chết.” Nói, “Chúng tôi đã có một thời gian kinh khủng ở đó,” nói, “anh chỉ...chị ấy vừa mới trải qua.”

247 Và rồi Chúa bảo tôi là “sẽ có một con trai” và tên của nó sẽ được gọi là “Joseph.” Tôi không bao giờ sợ hãi về điều đó. Tất cả, nhiều người trong anh chị em, hãy nhớ.

248 Tôi đi ra, thông báo điều đó, “Tôi sẽ có một đứa con; tên nó sẽ là Joseph.” Bao nhiêu người nhớ điều đó? Chắc chắn! khắp nơi, khắp đất nước, khắp nơi, nói với mọi người, “Sắp có con; tên nó sẽ là Joseph.”

249 Cũng giống như cậu bé đó đã được sống lại, ở Phần Lan, từ kẻ chết. Anh Jack đã ở ngay đó khi điều đó xảy ra. Đã kể với anh em, hai hay ba năm trước khi nó xảy ra, “Sẽ có một cậu bé,” nó sẽ được ăn mặc như thế nào, nơi nó sẽ nằm. “Đức Chúa Trời đã phán vậy!”

250 “Nó sẽ xảy ra như thế nào?”

251 “Tôi không biết! Nhưng điều đó đã được bày tỏ cho tôi rằng nó sẽ xảy ra!”

252 Điều đó được bày tỏ cho tôi, “Tôi sẽ đi đến Arizona, và ở đó tôi sẽ gặp bảy Thiên sứ. Và họ sẽ bảo với tôi, và, ồ, một Sứ điệp mà tôi sẽ rao giảng.” Và đó là Bảy Ấn. Nó đã xảy ra! Bao nhiêu người nhớ tôi đã nói điều đó? Những cuốn băng ghi âm và các thứ đã ghi lại điều đó. Và nó đã xảy ra! Các tạp chí, mọi thứ khác, đã chụp hình về Nó. Ánh Sáng đó trên không trung, họ thậm chí không thể hiểu được Nó. Nó đấy.

253 Tôi nhớ đã gọi cho Anh Jack và hỏi anh ấy về điều đó, Đấng Christ đang đứng đó, và Anh Jack nói, “Đó là tình trạng vinh hiển của Ngài.” Thấy không? Tôi yêu mến Anh Jack. Anh ấy là một

trong những nhà thần học giỏi nhất mà tôi biết, nhưng tôi thật sự không thể đồng ý với điều đó thật đúng.

254 Tôi đang đứng đó, tôi thưa, “Lạy Chúa, làm thế nào Người trẻ này ở đây,” tôi nói, “với mái tóc giống như lông chiên?”

255 Và Ngài phán, “Ngài đội tóc giả.” Hãy xem trong sách, trước khi nó từng xảy ra, tôi đã nói điều đó. Và ngày đó khi điều đó xảy ra, Nó đã tăng lên. Và rồi anh em lật bức ảnh đó sang một bên, nếu anh em có Tạp chí *Look* hay Tạp chí *Life*, hãy lật sang một bên. Ngài đấy, thật hoàn hảo, *Đầu của Đấng Christ* của Hofmann, đang nhìn xuống ngay nơi tôi đang đứng; ở đó Nó ở trong tạp chí! Bao nhiêu người đã từng thấy Nó? Dĩ nhiên, tất cả các bạn đã thấy. Ở đó, nhìn lại ngay, đã chứng minh chính xác sự mặc khải là đúng.

256 Tại sao tóc giả? Ồ, các thẩm phán người Anh xưa, các thẩm phán Do Thái, thường đội một—một—một bộ tóc giả, họ vẫn làm ở nước Anh; khi người ấy là...đó là thẩm quyền tối cao, người ấy đội tóc giả. Và điều đó cho thấy Ngài đang đứng đó, đội tóc giả bởi đôi cánh của các Thiên sứ, Ngài là An-pha và Ô-mê-ga. Ngài là Quan Án Tối Cao, và không ai khác ngoài Ngài. Ngài được xem như An-pha và Ô-mê-ga. Và ở đó Ngài là một Người trẻ, không, hoặc hơn, ba mươi tuổi, đội tóc giả trắng. Cho thấy rằng Ngài là Đấng Tối Cao, Đức Chúa Trời, “Cha đã giao mọi sự phán xét vào tay của Con.” Ha-lê-lu-gia! Sự khải thị không bao giờ sai! Hãy nói Nó bằng mọi giá, cho dù nó có vẻ như thế nào đi nữa, sống đúng với Lời.

Và tôi nhớ, bốn năm sau, vợ tôi...

257 Chúng tôi biết mình sẽ có con. Mọi người nói, “Có phải Joseph này đang đến không?”

258 Tôi nói, “Tôi nghĩ là vậy, tôi không biết, nhưng tôi sẽ có Joseph.”

259 Khi nó được sinh ra, đó là Sarah. Rồi một người đàn ông gọi tôi lên, và cười vào mặt tôi, anh ta nói, “Nói đi, anh biết gì không? Ý anh là Josephine!” (Người đó đã chết. Người đàn ông đã chết.)

260 Tôi nói, “Thưa ông, tôi đã nói, ‘Đức Chúa Trời đã bảo tôi là “sẽ có một con trai” và tôi sẽ “gọi tên nó là ‘Joseph’!”’”

261 Có ba người đã rời khỏi một giáo hội giáo phái nào đó và đến với nhà thờ của chúng tôi, và nghe tôi nói điều đó. Khi Sa-ra được sinh ra, họ nói, “Hừ! Ông ấy là một tiên tri giả.”

262 Tôi nói, “Chờ một chút, thưa các chị, tôi không hề nói *khi nào*, Đức Chúa Trời cũng không nói *khi nào*. Ngài đã bảo tôi, là ‘sẽ có một...’ Ngài đã...nói với Áp-ra-ham, họ sẽ ‘sẽ có một Y-sác,’ nhưng Ích-ma-ên được sanh ra giữa lúc đó, nhưng lời hứa không lấy Điều đó đi.” Tôi nói, “Đức Chúa Trời phán tôi sẽ có cậu bé này và nó sẽ gọi tên nó là ‘Joseph.’”

263 Bác sĩ nói, khi ông ấy đến, ông ấy nói, “Thưa mục sư, tôi sẽ thắt những ống dẫn trứng đó bây giờ.” Nói, “Tôi...”

264 Tôi nói, “Anh đừng làm thế!” Tôi đã nói...

265 Ông ấy nói, “Ồ, anh có thể kết hôn lần nữa và có con trai đó.”

266 Tôi nói, “Tôi sẽ có nó bởi cô ấy! Đức Chúa Trời đã phán vậy!” Tôi không thể đọc nó từ Kinh Thánh nhưng nó đã được viết trong lòng tôi bởi sự mặc khải, bởi đức tin; Đức Chúa Trời đã phán vậy! Không muốn lưỡng lự về lời hứa của Đức Chúa Trời qua sự không tin.

Một số người trong họ nói, “Anh muốn nói là ‘Josephine.’”

Tôi nói, “Tôi muốn nói ‘Joseph.’”

Bác sĩ nói, “Cô ấy không thể có con nữa.”

Tôi nói, “Cô ấy sẽ có một đứa con nữa.”

267 Bốn năm trôi qua, cuối cùng nàng sắp được làm mẹ lần nữa.

268 Rồi một người đàn bà, (một lời tiên tri giả được gửi đến khắp đất nước) viết những lời, nói, “Bây giờ Meda sẽ chết, trong suốt thời gian này, bởi vì tôi được sai đến để dẫn dắt Bill.” Và nó nói rằng “Ông ấy sẽ không lắng nghe tôi bởi vì tôi là một phụ nữ, và Đức Chúa Trời sẽ đến với ông ta bây giờ bằng cách giết vợ ông.”

269 Tôi nói, “Đức Chúa Trời đã sai Chúa Jêsus Christ để dẫn dắt tôi.” Thấy không? Và tôi nói, “Tôi được dẫn dắt bởi Thánh Linh.”

270 Meda bé nhỏ đáng thương. Chúng tôi có một y tá đã được chữa lành ở đó trong các buổi nhóm, tất cả các bạn đều biết Bà Morgan, một trong những y tá của Mayos, trường hợp tồi tệ nhất của...ồ, bà ấy có hồ sơ, “đã chết,” khoảng hai mươi năm trước, vì

bệnh ung thư, “ung thư bướu thịt,” ở Louisville, theo hồ sơ bệnh viện Báp-tít. Bà ấy đang điều dưỡng ở—ở Jeffersonville, trong bệnh viện, bây giờ. Bà đã ở đó trong suốt những năm này, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán “Nàng sẽ sống.”

271 Và, vì vậy, Meda yêu mến bà ấy, và cô ấy nói, “Em muốn Margie đến với em, Bill, em cảm thấy không muốn đến bệnh viện.”

272 Tôi nói, “Đừng làm cho...Chúng ta yêu Margie, nhưng Margie không phải là Đức Chúa Trời của chúng ta, Margie là chị em của chúng ta.” Và tôi đã đi lên Green’s Mill. Cô ấy đã ôm tôi khóc. Dĩ nhiên, tôi yêu cô ấy. Và tôi đi lên Green’s Mill.

273 Và cô ấy nói, “Bill, anh nghĩ em sẽ chết không?”

274 Và tôi nói, “Anh không biết, nhưng đứa bé sẽ được sinh ra, dù sao đi nữa. Em sẽ có một Joseph.”

275 Cô ấy nói, “Đây có phải là nó không?”

276 Tôi nói, “Anh không biết, Em yêu. Anh không thể nói, nhưng Đức Chúa Trời đã phán với anh ‘sẽ có Joseph,’ và chúng ta sẽ có Joseph. Anh không quan tâm điều gì nói, chúng ta sẽ có Joseph. Vì, Đức Chúa Trời giống như vậy đã phán với anh tất cả những sự khải thị này, đã bảo anh *điều đó*, Ngài không bao giờ sai về những điều khác và Ngài sẽ không sai về điều đó.”

277 Tôi đi lên, nhà máy xay, để cầu nguyện. Và tôi đã bắt đầu ở đó. Đứng ở đó Ánh Sáng treo lơ lửng giữa hai cây, nói, “Hãy trở về với Sách của người, đã có, với Sách.” Tôi quay trở lại với—Kinh Thánh, và trong khi nó, và đang nằm trong xe hơi của tôi, và khi điều đó xảy ra, gió đã thổi nó đến chỗ Na-than đang ngồi, và Đa-vít, phán, “Hãy đi nói với kẻ tôi tớ của Ta là Đa-vít, Ta đã lấy người từ chuồng chiên đó, từ việc cho những con chiên của cha người ăn, và Ta đã khiến cho người được danh lớn như những con người vĩ đại.” (Không phải tất cả các—các tên vĩ đại nhất, nhưng *giống như* những người vĩ đại; không bao giờ khiến cho người là một Billy Graham, nhưng một...cho người một danh, anh em biết đấy.) Phán, “Ta đã làm điều đó, nhưng,” nói, “Ta không thể để người xây đền thờ, nhưng con trai người...”

278 Và ngay khi Tiếng đó phán, “Các con trai của người,” ô, chào ôi, nó đấy.

279 Tôi nói, “Joseph à?” Đúng vậy.

280 Tôi đi ngay xuống nhà. Và ở đó, đứa bé đó, rất lớn, cô ấy có thể...(cậu bé rất lớn) cô hầu như không thể bước đi, đi ra ngoài cánh đồng. Tôi chạy, vòng tay ôm cô ấy, và tôi nói, “Em yêu! Joseph đang đến. Joseph đang trên đường đến.”

281 Bất cứ ai cũng biết, với ca mổ đẻ, anh chị em không thể chờ cho đứa bé tụt xuống. Đêm đó đứa bé tụt xuống, nước ối vỡ ra, mọi thứ khác.

282 Sáng hôm sau, lúc bảy giờ, chúng tôi đi đến bệnh viện, bác sĩ nói, “Ồ, chào ôi, tốt biết bao.”

283 Tôi hôn tạm biệt nàng, nói, “Em yêu, sẽ không lâu đâu, Joseph sẽ ở đây.” Ngay lập tức cô ấy đã bước đi, lên bàn mổ, như thế.

284 Một vài phút, cô y tá đi xuống, nói, “Mục sư Branham?”

285 Tôi nói, “Vâng, thưa bà.”

286 Bà ấy nói, “Anh có được một bé trai cân nặng, ba ký, ba lạng, khỏe mạnh.”

287 Tôi nói, “Joseph, chào mừng, con trai.” Vâng, thưa quý vị! Tại sao? Tại sao? Đó là gì? Điều đó không được chép trong Kinh Thánh điều đó sẽ xảy ra, nhưng cũng chính Đức Chúa Trời đó của Kinh Thánh đã bày tỏ điều đó cho Áp-ra-ham, chúng ta đã không quan tâm đến sự chết trong tử cung của bà, không thể xảy ra theo cách đó. Anh em không lưỡng lự về lời hứa của Đức Chúa Trời qua sự không tin, nhưng anh em dâng sự ngợi khen cho Đức Chúa Trời, biết rằng điều đó phải xảy ra! Tôi không quan tâm bác sĩ nói gì, mọi thứ khác sẽ đến trong mọi cách, nhưng anh em đừng tin điều đó, đó là lời nói dối của ma quỷ. Vâng, thưa quý vị, đúng. Đức tin đi kèm, cùng với các việc làm, để tạo nên lời hứa. (Chúng ta hãy nhanh lên.)

288 Thật chính xác, như nói ở đây, “Kỵ nữ Ra-háp,” Gia-cơ nói, “được xưng công bình bởi các việc làm.” Nhưng tại sao? Đức tin của nàng!

289 Nàng nói, “Tôi nghe rằng Đức Chúa Trời ở cùng các ông.” Nàng không muốn biết cách Giô-suê để tóc, hay ông mặc quần áo như thế nào. Nàng nói, “Tôi hiểu rằng Đức Chúa Trời ở cùng ông.” Đó là tất cả những gì cần thiết, nàng đã sẵn sàng.

290 Đúng như khải tượng có thật ngày hôm nay, (tôi sẽ kết thúc trong chốc lát) những khải tượng thật từ Đức Chúa Trời ngày hôm nay, đó là Lời được hứa cho thời đại. Nói, “Những khải tượng này, Anh Branham, anh có được điều đó ở đâu?” Người ta vấp ngã vì điều đó. Chẳng phải Công vụ 2:17, đã nói, “Sẽ xảy ra trong những ngày sau rốt bọn trai trẻ các ngươi sẽ thấy những khải tượng, người già cả của các ngươi sẽ có chiêm bao?” Không đúng thế sao? Đó là những gì Kinh Thánh đã nói.

291 Được rồi, bây giờ nếu vậy, cũng hãy xem Ma-la-chi, chương thứ 4, và tìm thấy điều này có được hứa cho ngày nay không. Làm thế nào anh em có thể có đức tin vào Nó? Kinh Thánh đã nói vậy!

292 Bây giờ anh em lấy Lu-ca 17:30 và đọc nó. Chúa Jêsus phán, “Như việc đã xảy ra trong thời Sô-đôm thế nào, thì cũng sẽ xảy ra trong sự đến của Con Người.” Giống như nó đã xảy ra tại Sô-đôm. Bây giờ, hãy nhìn vào vị trí của thế giới ngày nay: Dân Sô-đôm. Hãy nhìn xem Billy Graham và Oral Roberts, hai nhân chứng, ở dưới đó làm chứng cho các giáo hội giáo phái. Một cho Giám Lý, Báp-tít, và Trưởng Lão; người khác với những người Ngũ Tuần. Người này, người kia, và người nọ.

293 Nhưng nên nhớ, Áp-ra-ham không ở Sô-đôm, ông đã được gọi ra rồi. Và có một Đấng đã ở lại và nói chuyện với ông! Và Đấng đã ở lại và nói chuyện với ông, chỉ cho ông một dấu hiệu. Với lưng của Ngài quay lại, Ngài phán Sa-ra sẽ có đứa con mà ông đã chờ đợi. A-men. Với lưng của Ngài quay lại. Và ông đã gọi Đó là, “Đức Chúa Trời, Ê-lô-him.”

294 Bây giờ, điều đó ứng nghiệm ngày hôm nay, bởi vì chúng ta có đức tin. Và tôi biết đây là của Đức Chúa Trời, là bởi vì điều này và những lời Kinh Thánh khác chỉ ra cho thời đại này. Khải huyền 10 nói rằng “trong giờ Sứ điệp của thiên sứ thứ bảy, khi người bắt đầu cho nghe Sứ điệp của mình,” không phải trong

một buổi nhóm chữa lành, nhưng Sứ điệp theo sau buổi nhóm chữa lành.

²⁹⁵ Chúa Jêsus đã đi ra và giảng dạy. Người ta nói, “Ngài đã chữa lành người đau, và mọi thứ. Ô, Ra-bi trẻ đó, Đấng Tiên Tri, Ngài là một Người vĩ đại. Chúng tôi muốn có Ngài trong giáo hội của chúng tôi.”

²⁹⁶ Nhưng một ngày kia Ngài đứng lên, phán, “Ta và Cha Ta là Một.” Ô, chao ôi. Lúc đó họ không muốn có Ngài nữa. Vâng. Ô!

²⁹⁷ “Nếu các người không ăn thịt Con Người, và uống Huyết Ngài!” Ngài đã không giải thích Nó. Nói, “Nếu các người không ăn thịt của Con Người, và uống huyết Ngài, thì chẳng có Sự sống trong các người.”

²⁹⁸ Ô, tôi tưởng tượng, một số bác sĩ và y tá đã nói, “Gã này là một ma cà rồng, cố gắng bắt chúng ta uống máu của gã.” Đấy, họ đã không hiểu Nó. Ngài đã biết điều đó.

²⁹⁹ Nhưng những môn đồ, họ có thể không thể nào giải thích được điều đó, nhưng họ ngồi đó và tin Nó dù sao đi nữa, a-men, vì Nó đã được bày tỏ cho họ. Vâng, thưa quý vị. Họ biết Điều đó, lời Kinh Thánh đã tuyên bố Điều đó.

³⁰⁰ Thế thì có thể hỏi tôi về điều này, nếu anh em có thể nói, “Tại sao anh em có đức tin để tin vào những khả tượng này, khi—khi mà có rất nhiều sự giả mạo xuất hiện?”

³⁰¹ Tôi sẽ nói điều gì đó một chút, mạnh mẽ, chỉ trong một phút bây giờ. Khi rất nhiều sự giả mạo ở xung quanh, hãy nhớ, thưa anh em của tôi, họ cũng được nói về điều đó họ nên ở đây cùng lúc này. Điều đó chính xác, giống như nó đã xảy ra trong thời của Môi-se. Môi-se đi xuống để thực hiện các công việc của Đức Chúa Trời trước dân sự, và có Giam-be và Gian-nét đang đứng đó. Nhưng ai là người đầu tiên làm điều đó? Thế thì những người khác này là những kẻ giả mạo, bởi vì phải có một bản gốc trước tiên cho họ để giả mạo. Nếu họ là những người đầu tiên...Ừ-m. Không, chúng ta không—chúng ta không lầm lạc. Chúng ta biết mình đang ở đâu, đấy, đấy, bởi Kinh Thánh và bởi sự mặc khải của Đức Chúa Trời. Đó là lý do tại sao anh em vẫn đứng vững.

³⁰² “Ồ, người này, ông ta thấy những khái tượng và vân vân. Ông ta làm điều này, và ông ta chạy quanh với vợ của người đàn ông này. Ông ấy tin vào—vào ba vị thần, và tất cả những điều này.” Điều đó không làm cho Nó chao đảo một chút nào. Và đây là một điều họ không thể giả mạo: Lời! Để ý. Họ có thể có tất cả những điều này, họ có thể nói tiếng lạ, họ có thể la lớn, nhảy múa trong Thánh Linh, và vẫn là ma quỷ. Ủ-m. Đúng vậy. Đúng vậy. Nhưng Lời này đo lường họ. Thấy không? Điều đó hoàn toàn đúng. Đây là nơi nó đến. Như Môi-se, và Giam-be...

Và hãy nhớ, Ngài đã phán, “Như Giam-be và Gian-nét chống lại Môi-se thế nào, thì trong những ngày sau rốt những kẻ giả mạo này sẽ dấy lên lại trên đất thế ấy.” Ngài đã phán điều đó không?Ồ, chúng ta đã có chúng.

³⁰³ Nhưng điều đó không làm Môi-se chao đảo. Khi Môi-se quay lại và làm một phép lạ trong Danh Chúa, và ở đây những kẻ giả mạo này, đã làm điều tương tự. Điều đó không ngăn cản ông, nói, “Ồ, tôi nghĩ tốt hơn là tôi nên từ bỏ và đi ra khỏi cánh đồng truyền giáo.” Ông đã ở lại ngay tại đó. Để làm gì? Nó đã được bày tỏ cho ông. Ha-lê-lu-gia! Ông đã biết bởi Lời Đức Chúa Trời. Ông biết rằng Lời cuối cùng sẽ bắt phục được họ. Ông biết sẽ đến lúc khi Lời sẽ tự bày tỏ Nó, và họ không thể đi xa hơn.

³⁰⁴ Vì vậy tôi đã biết điều này, tất cả những năm này, đây, đúng vậy, rằng thời điểm sẽ đến. Khi bất kỳ phép lạ nào, nếu Đức Chúa Trời ban đến một phép lạ thực sự, thì luôn luôn có một sự thay đổi trong toàn bộ hệ thống. Nếu Đức Chúa Trời sai đến điều gì đó vào trong hội thánh, và hệ thống cũ không thay đổi, thì Ngài đã sai nó đến một cách vô ích. Khi một sứ điệp đi ra trong những dấu kỳ và phép lạ, có một Sứ điệp theo sau đó. Khi Chúa Jêsus đi ra chữa lành người đau, thì Sứ điệp của Ngài đến, “Ta và Cha Ta là Một. Ta là Ngài.” Thấy không? Đây, họ—họ không tin Điều đó. Họ đã tin những phép lạ của Ngài. Ngài phán, “Nếu các người không thể tin Ta, hãy tin những phép lạ đó, vì chúng làm chứng cho các người, Ta là Ai.”Ồ, chao ôi. Vinh hiển thay! Ai là người đầu tiên? Môi-se! Rồi họ giả mạo ông. Nhưng những lễ thật vĩ đại vẫn y nguyên, giữa điều đúng và sai, họ không thể chấp nhận Sứ điệp! Họ không thể chấp nhận Sứ điệp mà thuần khiết, từ Lời

của Đức Chúa Trời.

³⁰⁵ Tôi không quan tâm, Giu-đa có thể đã làm tất cả các loại dấu kỳ và phép lạ; nhưng, khi ông đến để nhận lãnh Đức Thánh Linh vào Ngày lễ Ngũ tuần, ông đã thể hiện bản chất của mình. Ma quỷ đó có thể đến ngay và giả mạo ngay với chính sự việc, cho đến khi nó đến với Lời này, nhưng ông không thể nhận lấy tất cả Lời đó. Hẳn có thể mang tất cả lên, có lẽ với một Lời giống như Ê-va đã làm, ma quỷ đã làm với Ê-va, nhưng hẳn không thể vượt qua tất cả. Bởi vì điều duy nhất...toàn bộ là Thân thể của Đấng Christ. Đấy, Lời bây giờ. Cũng không thể...Họ không thể, không thể nhận lấy Sứ điệp bây giờ, Giam-be và Gian-nét cũng không thể nhận lấy Sứ điệp của Môi-se. Họ không thể làm điều đó. Những việc làm giả mạo của họ đã được biết đến, bởi vì họ không thể có khả năng làm theo Lời Đức Chúa Trời được chứng thực bởi vị tiên tri được xức dầu của Ngài. Thấy không?

³⁰⁶ Họ không thể đi theo Y-sơ-ra-ên ra khỏi. Tại sao? Họ là những đứa trẻ Ê-díp-tô, giáo phái, họ không thể làm theo Lời đó, nếu họ làm vậy, họ phải rời khỏi xứ Ê-díp-tô, phủ nhận tất cả là tốt cho họ, và họ không thể làm điều đó. Mặc dù họ có thể giả mạo các công việc, và làm những gì Môi-se đã làm, nhưng sự điên rồ của họ đã được bày tỏ khi đến lúc phải ra đi. Rồi Đức Chúa Trời thực sự tuôn đổ nó, trên họ.

³⁰⁷ Bây giờ cũng vậy! Họ có thể làm tất cả các loại giả mạo và các thứ, điều đó không làm gì ngoài chỉ việc phóng đại điều đúng đắn. Và bất cứ đứa trẻ tin nào cũng biết đó là Lẽ thật. Ừ-m. Ở đây anh em thấy trong một cái nhìn rõ ràng, thế thì, những việc làm giả mạo của họ điên rồ. Nếu anh em—nếu việc làm của anh em là Lời thật và được chứng thực bởi Nó, bởi đức tin của anh em, nó sẽ bày tỏ và...như một lời hứa của Đức Chúa Trời, trong Lời được chép ban đầu của Nó.

³⁰⁸ Chúa Jê-sus phán, “Nếu Ta không làm các công việc...” Hãy lắng nghe kỹ! “Nếu Ta không làm các công việc...” Hãy để tôi thêm điều này vào Nó. “Đó là, nếu Ta không làm những công việc Kinh Thánh nói với các người Ta sẽ làm, thì...hãy làm điều đó trong thời đại của Ta, khi Ta đến, những gì Đấng Mê-si được cho là làm khi Ngài đến. Nếu những điều mà Ta làm, nếu Đức

Chúa Trời không chứng thực Lời mà Ngài đã phán sẽ xảy ra, nếu đời sống Ta không làm cho Lời đó sống đúng như những gì Nó đã nói Nó sẽ làm..." Đừng bỏ qua điều này! Chúa Jê-sus phán, "Các người biết Đấng Mê-si được cho phải làm gì. Thế thì, nếu Lời đó được viết ra, và rồi Nó không bày tỏ chính Nó qua Ta, thì Ta không phải là Ngài." A-men! "Thế thì ngày mà Ta nói về là sai, những gì Giảng đã nói về Ta là không đúng. Và rồi nếu Ta không phải là Đấng Mê-si đó, nếu những công việc đó mà Đấng Mê-si được cho là làm, Ngài—Ngài phải là, 'Chúa là Đức Chúa Trời của các người sẽ dấy lên một tiên tri giống như ta,' và các người đã không có một nhà tiên tri trong hàng trăm năm, và nếu những việc làm mà Ta làm, mà Đức Chúa Trời đã hứa, nếu chúng không được bày tỏ trong đời sống hiện tại của Ta, thì Ta không phải là Ngài. Nhưng nếu Lời đã hứa của thời đại này được chứng thực trong Ta, thì Ta là Ngài và lời hứa đến với các người." Ô, chao ôi, không biết làm sao Nó có thể rõ ràng hơn nữa! "Nếu lời hứa không..." Ô!

309 "Thế thì nếu lời hứa của ngày đó được bày tỏ trong chức vụ của Ta," Chúa Jê-sus phán, "thế thì Ta là Đấng ấy. Vậy nếu các người hầu như không thể tin Ta là ai, thì hãy nhìn vào những việc làm đã được hứa dành cho thời đại này." A-men! "Hãy nhìn những việc làm đã được hứa. Nếu những công việc đó không được ứng nghiệm, mỗi một việc trong chúng ở trong Ta, thì đừng tin Ta, bởi vì Ta đã bảo các người sai. Các người không thể tin Ta, cứ nhìn những gì Kinh Thánh đã nói sẽ xảy ra trong thời đại này. Nếu nó không xảy ra, thì nó không đúng. Nếu những điều giả dối này không có ở đây, và tất cả những điều khác này, và những điều được cho là xảy ra; nếu nó không có ở đây, thì Ta sai. Nhưng nếu là vậy," Chúa Jê-sus phán, "thế thì Ta là Đấng ấy." A-men! "Ta là Đấng đã được hứa sẽ đến."

Ồ, chao ôi, những công việc giống như vậy đã được hứa, trong thời của Ngài, đã chứng thực Ngài là Đấng Mê-si đó. Anh em không tin điều đó sao?

310 Ô, bây giờ, thưa anh em, nếu những công việc của Lu-ca, chương 17 và câu 30, lời hứa của Chúa Jê-sus Christ, ngay trước khi Ngài đến, thế gian sẽ quay trở lại giống như với Sô-dôm và

các sứ giả sẽ đi ra, và mọi thứ sẽ được thực hiện một cách chính xác; nếu điều đó không xảy ra, thì đừng tin tôi rằng tôi đã nói với anh em là Lẽ thật. Nhưng nếu nó đang xảy ra, thì hãy tin rằng Đó là Ngài, “Trong ngày đó Con Người sẽ được bày tỏ.” A-men! Con Người sẽ được bày tỏ trong một thân thể xác thịt, anh em là dân sự, thừa Hội thánh, thật chính xác giống như nó đã xảy ra trước thời Sô-đôm, một nhóm người được gọi ra khỏi tất cả họ, được đem ra, tin vào lời hứa của Đức Chúa Trời. Vinh hiển thay!

³¹¹ Thế thì, những công việc mà Đức Thánh Linh đang làm ngày nay, bởi những khả tượng này không bao giờ sai, những lời hứa không bao giờ sai, tất cả những dấu hiệu sứ đồ đã hứa trong Kinh Thánh, trong Ma-la-chi 4, và, ồ, Khải huyền 10:7, tất cả điều đó đang được ứng nghiệm; và được chứng minh bằng khoa học, mọi cách khác. Và nếu tôi không nói với anh em Lẽ thật, những điều này sẽ không xảy ra. Nhưng nếu tôi đã nói với anh em Lẽ thật, chúng làm chứng rằng tôi đã nói với anh em Lẽ thật. Ngài vẫn không hề thay đổi, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời, và sự bày tỏ của Thánh Linh Ngài đang cất đi một Cô Dâu. Hãy để đức tin đó, sự mặc khải rơi vào lòng anh em, rằng, “Đây là thì giờ.”

Bây giờ chúng ta hãy cầu nguyện.

³¹² Lạy Chúa kính yêu, Đấng đã được bày tỏ trong xác thịt trong thân vị của Chúa Jêsus Christ, đã sống lại từ kẻ chết, ngày thứ ba, theo lời Kinh Thánh, và được cất lên Cao, và sai các môn đồ đi làm môn đồ khắp thế gian, và phán, “Những kẻ tin sẽ được những dấu lạ này.”

³¹³ Đức Chúa Trời ôi, đối với hội thánh Ngũ Tuần của thời đại này, sự khôi phục các ân tứ; xin cho, Chúa ôi, những người đó, có lẽ một số người trong họ hiện diện ở đây, một số người trong họ đã nghe bằng ghi âm khắp thế giới, xin cho họ nhận ra rằng đây là sự gọi ra của Nàng Dâu, không phải là một sứ điệp Ngũ Tuần. Sứ điệp Ngũ Tuần là khôi phục các ân tứ trở lại trong Hội thánh. Nhưng đây là sự kêu gọi của Nàng Dâu, một Sứ điệp khác đã đến ngay trước khi Sô-đôm bị thiêu hủy. Xin cho họ hiểu, lạy Chúa yêu dấu. Đức tin, con tin Điều này, bởi vì Nó được bày tỏ bởi Thánh Linh Ngài qua Lời Đức Chúa Trời và đã được chứng

thực và được bày tỏ cho cả thế giới. Chắc chắn, Chúa ôi, trong thiếu số, luôn luôn các nhóm của Ngài là cách đó. Nhưng Ngài đã phán, “Hồi bầy nhỏ, đừng sợ, đó là ý tốt của Cha các người để ban cho các người Nước Trời.”

³¹⁴ Vì vậy, con cầu nguyện, Đức Chúa Trời ôi, rằng con người sẽ không nhìn vào trí thức của họ, nhìn ra khỏi những gì họ có thể nghĩ là đúng, và nhìn vào Kinh Thánh. Và nó đã được nói tối hôm qua, hãy để những người ở đây suy nghĩ giống như hoàng thái hậu đã làm trong những ngày bị hủy diệt lớn của Ba-by-lôn, bà nói, “Có một người trong vòng các người tên là ‘Đa-ni-ên,’ đã ở trong vương quốc của cha người (Người cha ngũ tuần, đã ở trong vương quốc của ông.) và ông là người làm tan đi mọi sự nghi ngờ.”

³¹⁵ Và bây giờ, lạy Chúa, xin để Đức Thánh Linh ở trong vương quốc ngũ tuần, vương quốc mà là của Martin Luther, là của John Wesley, và—và cho đến John Smith và Alexander Campbell, và xuyên suốt thời đại. Ngài là Đấng Làm Tan Biển, Ngài đã làm tan biến những tư tưởng. Và những—những người trong thời của Luther, con người đó, “Người công bình sẽ sống bởi đức tin.” Giám Lý, Ngài đã làm tan biến mọi nghi ngờ, rằng, “Họ nên—họ nên được nên thánh.” Và trong thời Ngũ Tuần, họ đã nói tiếng lạ, ban cho những sự bày tỏ của Thánh Linh bởi sự chữa lành Thiêng liêng và vân vân, Nó làm tan biến mọi nghi ngờ trong lòng người ngũ tuần. Nhưng, Ôi Đức Chúa Trời, họ đã lập giáo phái. Họ quay trở lại ngay để tiếp thu những ý tưởng của con người. Do đó, bây giờ khi Cô Dâu được kêu gọi như Ngài đã hứa ở đây trong Kinh Thánh, đọc Nó trước thế gian, đêm này sang đêm khác, và chúng con quan sát Nó bằng đôi mắt của chúng con. Lạy Chúa, xin Nó làm tan biến mọi nghi ngờ trong lòng dân sự. Xin cho họ mau chóng chạy đến với Con công khai, để được trưởng thành, được đem vào trong kho và không bị để lại trong thân cây để bị đốt cháy, nhưng xin cho họ đi đến kho tối nay. Nhon Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Cảm ơn anh chị em đã chú ý. Hãy để Đức Chúa Trời giải quyết với tấm lòng của anh chị em.

³¹⁶ Bây giờ, anh chị em có...Chúng ta đã phát thẻ cầu nguyện.

Bây giờ, chúng ta sẽ mất khoảng hai mươi phút bây giờ, cho một hàng người cầu nguyện. Chúng tôi muốn xếp hàng thật nhanh, và đi qua bục giảng và cầu nguyện. Và bây giờ, tôi không biết bao nhiêu thẻ đã được phát ra. Tôi thậm chí chưa bao giờ hỏi Billy một điều. Tôi chỉ nói, “Con đã phát ra...Đi xuống đó và phát một số thẻ cầu nguyện.” Và anh ấy trở về và đón mẹ và tôi và họ lên, chỉ cách đây một lát. Bây giờ, tôi—tôi...đã...

317 Ô, anh chị em đã bắt đầu với một trăm, hoặc một, và một đến một trăm, hay là gì? [Anh Billy Paul nói, “Một đến hai trăm.”—Bt.] Một đến một trăm. Được rồi.

318 Chúng ta hãy có thể cầu nguyện số một. Nếu anh em có nó, hãy giơ tay lên để tôi có thể nhìn thấy. Nếu ai không thể...Nếu anh chị em có thể đứng lên...nếu anh chị em không thể, chúng tôi sẽ giúp các bạn. Thẻ cầu nguyện số một, nhanh lên. Ai đã có...là gì—là gì? A, số một. (Xin lỗi.) A, số...Bà này ở đây, bà có thể đó không? Mời bà đến ngay đây? A, số hai. Bạn đã có nó chưa, người nào đó? Hãy giơ tay lên nhanh. Ngay tại đây, thưa bà, hãy đến. Số ba. Có thể không? Bà có thể không? Tất cả các bạn không có thể nào, không có thể nào à? Hả? Được rồi, các bạn không cần phải có nó. Ba, bốn, năm. A, một, hai, ba, bốn, năm. Chúng ta hãy xem, có một, hai, ba, bốn, năm. A...Được rồi, ở đây họ...Năm, sáu, bảy, tám, chín, mười. Được rồi, cứ xếp hàng, cứ bắt đầu xếp hàng.

319 Bây giờ, nếu anh chị em không thể đến, hãy vẫy tay như thế để họ có thể giúp các bạn. Tôi đã hỏi những người này ở đây, mà không có thể...Không cần phải có, tôi chỉ đang hỏi anh em. Bây giờ hãy xem, các bạn—các bạn những người tàn tật ở đây, tôi cho rằng anh ấy phải đến sớm, bởi vì, anh ấy, tôi chỉ bảo anh ấy, “sớm.” Bây giờ, anh em không cần phải có một tấm thẻ, nếu anh em có đức tin đó như tôi đã dạy. Đấy, nếu nó được bày tỏ cho anh em, được rồi. Nếu nó không được bày tỏ, cho dù anh em có ở trong hàng tá hàng người cầu nguyện đi nữa, nó sẽ không giúp ích một chút nào. Anh chị em biết điều đó không? Anh chị em có tin điều đó không? Thấy không? Tôi có thể cầu nguyện, tôi làm tất cả những gì tôi có thể, quỳ gối xuống, và đặt tay trên anh chị em, xúc dầu cho anh chị em, cách nào đi nữa nếu anh em muốn, và cầu nguyện. Cho đến khi Đức Chúa Trời, bởi một sự bày-...

bởi ân điển, bày tỏ điều đó trong lòng anh chị em, rằng, “Nó đã hết rồi,” thì nó đã xong. Anh chị em thậm chí không phải ở trong hàng hay nơi nào, nó được thực hiện dù thế nào đi nữa.

³²⁰ Được rồi, bốn...Một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy, tám, chín, mười, mười một, mười hai, mười ba, mười bốn, mười lăm. Được rồi, mười sáu, mười bảy, mười tám, mười chín, hai mươi. Có người nào tôi đã gọi mà có thể và không thể giơ tay lên không? Hãy giơ tay lên, có thể và không thể giơ tay lên. Được rồi.

...chỉ tin mà thôi,

Tôi có thể thấy Anna Jeanne, nhỏ bé, tội nghiệp đang ngồi, đang chơi bài hát đó suốt đêm, gần như, một lần. Tôi muốn mọi người thật yên lặng và cung kính, như anh em biết đấy.

...chỉ tin mà thôi;

Bây giờ, những thẻ cầu nguyện từ một đến mười lăm, tôi tin là vậy.

...chỉ tin mà thôi,

Họ đang đứng thành một đám đông một chút ở đây, vì vậy chúng ta hãy—chúng ta hãy bắt đầu. Anh nói gì?

...có thể...

³²¹ Một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy, tám, chín, mười...Bây giờ, anh chị em đang đi lên quá nhiều. Nhiều hơn những gì chúng ta đã gọi. Điều đó ổn thôi. Hãy đứng yên, đúng chỗ anh chị em đang đứng. Đừng ai chỉ...anh chị em sẽ nhận được...Anh em được cầu nguyện cho, nhưng chỉ...Đấy, cứ đợi cho đến khi họ gọi đến số của mình. Thế thì, anh em biết đấy, chúng ta—chúng ta không có quá nhiều người đứng ở đây. Nếu Chúa làm điều gì đó, anh chị em sẽ che khuất nó khỏi dân sự và họ không thể nhìn thấy nó, anh chị em thấy đấy. Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

Bây giờ chúng ta hãy cầu nguyện cho những chiếc khăn tay này trong khi họ đang sẵn sàng.

³²² Lạy Chúa kính yêu, đây là những chiếc khăn tay đang nằm ở đây đến từ những người đau ốm và bệnh tật. Đức tin này mà chúng con vừa nói về, Chúa ôi; con nhớ Ngài đã phán, trong Kinh Thánh, trong Sách Giu-đe, “Hãy sốt sắng tranh đấu cho đức tin

mà đã từng được truyền cho các thánh đồ.” Và từ thân thể của các thánh đồ họ đã lấy những chiếc khăn tay, không phải vì họ là những người đặc biệt, nhưng bởi vì họ là những người tin. Họ là những người có cảm xúc giống như chúng con. Họ nói, “Ê-li” vốn là như thế và ông “đã cầu nguyện tha thiết để trời không mưa.” Và, Đức Chúa Trời ôi, ông đã cầu nguyện *điều đó* để dân sự ăn năn. Ngài đã bày tỏ điều đó cho ông để cầu nguyện cho họ, cầu nguyện theo cách đó để làm ứng nghiệm Lời Ngài. Không nghi ngờ gì Ngài đã tỏ cho đáng tiên tri một khả tượng. Và, lạy Chúa, tối nay con đang cầu nguyện cho những người này được chữa lành. Con không phải là Ê-li, ông đã được cất lên Trời, nhưng Sự Sống và Thánh Linh của ông vẫn tiếp tục sống. Vì vậy chúng con cầu nguyện, lạy Chúa yêu dấu, rằng Ngài sẽ tôn trọng những lời cầu nguyện của dân sự Ngài. Và coi trọng tất cả chúng ta bây giờ khi chúng con sẽ cầu nguyện cho những chiếc khăn tay này, để khi chúng được đặt trên người đau, họ sẽ bình phục.

³²³ Chúng con nhận biết, Cha ôi, rằng chúng con là một—một thể hệ những người đang hấp hối. Chúng con đang hướng về... đối mặt—đối mặt với cõi Đời đời. Thế gian đã trở nên mất trí. Những vụ giết người; những bé gái bị chặt ra từng mảnh và bị cưỡng hiếp. Nhiều người, đàn ông để tóc giống như phụ nữ, phụ nữ giống như đàn ông, họ thật sự đồi bại. Dòng giống con người đang chết dần. Thế giới sắp chết. Mọi thứ đang chết dần. Hội thánh đang chết.

³²⁴ Ôi Đức Chúa Trời, xin mang đến Sự Sống. Xin mang đến Sự Sống, Ôi Đức Chúa Trời, Sự Sống của đức tin. Xin bày tỏ cho những người này, Chúa ôi. Con chỉ có thể cầu nguyện và đặt tay trên họ. Nhưng Ngài là Đấng có thể chữa lành họ, và chỉ một mình Ngài có thể chữa lành họ. Con cầu nguyện rằng Ngài sẽ chữa lành, Cha ôi, cho mỗi người và mỗi người. Xin nhậm lời, với tay con trên họ, và hết lòng cầu xin; trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành những người này. A-men.

³²⁵ Bây giờ, chiếc mi-crô này đang hoạt động không, thưa Anh? Bây giờ anh em nghe điều đó ổn không? Mọi người nghe điều đó không? Hãy giơ tay lên. Được rồi. Bây giờ, bằng cách nào đó hay cách khác, lòng tôi sẽ hướng về những người này ở đây, đang

ngồi ở đây trong cái—cái ghế này, những cái cũi và cang...họ “thậm chí không có được thể cầu nguyện.” Thấy không? Nhưng, nhìn xem, thưa anh em, hãy xem, những người này có thể cầu nguyện, nhưng điều đó không có nghĩa là họ sẽ được chữa lành. Có lẽ, có nhiều người đang ngồi ngoài đó trong khán giả, điều đó—điều đó—điều đó không có nghĩa là họ—họ—họ sẽ được chữa lành. Điều đó—điều đó không nói rằng—rằng họ sẽ hoặc sẽ không được chữa lành. Tất cả điều đó tùy thuộc vào đức tin của họ nơi Đức Chúa Trời. Bao nhiêu người biết điều đó là đúng? Đó là tất cả, chỉ là đức tin của họ vào Đức Chúa Trời.Ồ, bây giờ, bao nhiêu người biết điều đó đúng? Cho dù anh em sùng đạo thế nào, tốt hay xấu thế nào, trừ phi ân điển của Đức Chúa Trời giáng xuống lòng anh chị em, anh chị em sẽ không bao giờ khỏe mạnh. Bây giờ, bao nhiêu người biết rằng Đức Chúa Trời đã làm điều đó, đã làm tất cả, những phép lạ vĩ đại, những dấu kỳ và phép lạ? Và bây giờ, anh chị em đang đến tối nay, đang đứng trong hàng này, không phải bởi vì anh chị em được chọn để đứng trong hàng ngũ này bởi Đức Chúa Trời, không phải thế; anh chị em vừa có thể cầu nguyện, vừa tình cờ có mặt tại...[Băng trống—Bt.]

³²⁶ Hoàn toàn giống như Anh Hierholzer đáng kính của tôi ở đây, đã bắt đầu chức vụ của mình cách đây nhiều năm. [Băng trống—Bt.]...với đức tin nơi Đức Chúa Trời, tin Đức Chúa Trời, tin rằng Đức Chúa Trời đã chữa lành người đau bởi đức tin. Và điều đó không bao giờ thay đổi, nhưng Đức Chúa Trời đã thêm vào trong ngày sau rốt này, những ân tứ, những ân tứ mà Ngài đã hứa. Đức Chúa Trời đã làm điều đó bởi...không phải bởi vì Ngài phải làm thế, nhưng bởi vì Ngài đã hứa. Và nếu Ngài đã hứa, thì Ngài phải làm điều đó; bởi vì Ngài phải giữ Lời Ngài.

³²⁷ Và Ngài đã hứa với anh em điều tương tự, đó là, “Nếu các ngươi có thể tin, điều đó sẽ xảy ra; nếu các ngươi không thể tin điều đó, nó sẽ không xảy ra.” Bây giờ, tôi không thể làm cho anh chị em tin, anh chị em cũng không thể làm cho chính mình anh chị em tin. Đức Chúa Trời phải ban nó cho anh chị em. Đó là một món quà của Đức Chúa Trời, để tin. Không phải đức tin của anh chị em, đức tin của Đức Chúa Trời. Đức tin tri thức của anh chị em có thể tin điều đó tốt, nhưng trừ khi đức tin của Đức Chúa

Trời giáng xuống ở trong lòng anh em...Đấy, đức tin tri thức của anh chị em có thể chấp nhận nó, hãy làm điều đó. Và cứ tiếp tục tin điều đó với cả tấm lòng cho đến khi Đức Chúa Trời bày tỏ điều đó cho anh chị em. Thấy không? Cứ tiếp tục tin điều đó cho đến khi Đức Chúa Trời bày tỏ điều đó. Nhưng cho đến khi Ngài bày tỏ điều đó...

328 Anh chị em nói, “Anh Branham, anh muốn nói gì ở đó?”

329 “Vâng, thưa quý vị!” Đức Chúa Trời đã sai một tiên tri đến với Ê-xê-chia và bảo ông, “‘Người sẽ không rời khỏi giường đó,’ CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. ‘Người sẽ chết trên chiếc giường đó.’” Đúng không?

330 Nhưng vị tiên tri đó đã quay lại...hay vị vua đó quay mặt vào tường, và khóc thảm thiết, và nói, “Lạy Chúa, con cần mười lăm năm nữa. Con cầu xin Ngài, Chúa ôi, xin nghe con.” Bấy giờ, nhà vua là người vĩ đại nhất trên thế giới, trong lĩnh vực chính trị; nhưng, nhà tiên tri đã ở, trước mặt của Đức Chúa Trời. Đó là vị vua của Đức Chúa Trời; nhưng đó là vị tiên tri của Đức Chúa Trời. Vì vậy, Đức Chúa Trời đã khải thị cho vị tiên tri lấy một ít...chỗ bị sưng một số...[Băng trống—Bt.] Anh em biết, hiểu không?

331 Bây giờ, điều đó anh em có thể hiểu bây giờ, bởi vì tôi đã giảng lời Kinh Thánh ở đây, “Như việc đã xảy ra trong thời Sô-đôm, thì sự đến của Con Người cũng sẽ như vậy.” Trong những ngày mà hội thánh đang được bày tỏ chẳng? Không! “Trong những ngày mà Con Người được bày tỏ.” Điều gì được bày tỏ? Được biết đến! Đúng không? Bày tỏ! Ngày mà Con Người được bày tỏ, đó sẽ là một ngày giống như Sô-đôm và Gô-mô-rơ. Đúng thế không?

332 Bây giờ, hãy nhìn những gì đã xảy ra. Họ có hai sứ giả chính, ở dưới đó ở Sô-đôm và Gô-mô-rơ, bởi vì có một nhóm Cơ-đốc nhân hâm hăm ở dưới đó. Đúng thế không? Và họ có hai sứ giả chính (bây giờ hãy lắng nghe kỹ) ở Sô-đôm và Gô-mô-rơ, đang rao giảng. Nhưng một người trong họ đã đứng ra ở đây với nhóm của Áp-ra-ham. Đúng không?

333 Bây giờ hãy xem! Chúng ta chưa bao giờ, trong tất cả lịch sử của hội thánh, từng có một sứ giả phổ thông cho hội thánh mà

tên của người tận cùng là h-a-m, cho đến bây giờ: G-r-a-h-a-m, là sáu chữ cái, G-r-a-h-a-m. Nhưng tên của Áp-ra-ham đã được đánh vần: Á-p-r-a-h-a-m, bảy chữ cái. Thấy không? Vì vậy giáo hội phổ thông, là tổ chức con người, sáu, do con người tạo ra, tuy nhiên đã tiếp nhận sử giả của họ. Họ đã có một Sankey, Moody, Finney, Knox, Calvin, vân vân, nhưng không bao giờ một “h-a-m.” Đúng thế không? Nhưng họ đã có nó, và ông là một sứ giả, được sai đến từ Đức Chúa Trời, và ông đang đập vào những bức tường họ mạnh nhất như ông có thể, “Hãy ra khỏi đây! Hãy ăn năn hoặc hư mất!”

³³⁴ Nhưng nên nhớ, những người được Chọn, được định trước, giao ước được định trước, Áp-ra-ham và nhóm của ông, cũng có một Sứ giả. Ừ-m. Hãy xem những gì Ngài đã làm. Ngài đã ban cho họ một dấu hiệu rằng thời điểm thiêu hủy đã gần. Bây giờ, đó là lửa bây giờ chúng ta đang tìm kiếm, lửa nguyên tử, cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời.

³³⁵ Vậy thì, Sứ giả đó đã làm điều gì đó. Ngài đã nói về một người đàn bà mà Ngài đã quay lưng lại với bà, và bảo bà—và bảo bà đang nghi ngờ những gì Ngài đang nói, nói cho bà biết tình trạng của bà và những gì sẽ xảy ra. Đúng thế không? Có phải Ngài đã phán rằng Con Người sẽ bày tỏ chính Ngài trong cùng cách đó trong thời đó không?Ồ, anh chị em tin đó là Lễ thật không?

Ồ, đứng ở đây một người đàn bà,...

³³⁶ Và trong sự kết hợp vô hình của Hội thánh, Nàng Dâu đối với Đấng Christ, Sứ giả đó đang ở đây bây giờ, mà là Chúa Jêsus Christ, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

³³⁷ Bây giờ, Ngài chỉ phán qua các tiên tri của Ngài. Kinh Thánh đã nói vậy! “Ngài chẳng bao giờ làm điều gì mà Ngài chưa tỏ nó ra trước cho các đấng tiên tri của Ngài,” A-mốt 3:7. Ngài luôn luôn làm điều đó. Ngài không bao giờ thay đổi khuôn mẫu của Ngài. Thấy không? Và nhà tiên tri chỉ có thể nói, nếu ông là đúng, những gì Đức Chúa Trời nói với ông. Đúng thế không? Đúng vậy.

³³⁸ Bây giờ, anh chị em có tin rằng Ngài có thể nói cho tôi biết chuyện gì xảy ra với người phụ nữ này trước khi tôi nhìn vào chị ấy không? Anh chị em tin điều đó không?Ồ, chị ấy đang bị ung

thư. Đúng vậy. Nó ở trên ngực chị ấy. Chị ấy có một cậu con trai, trong tâm trí của chị, cậu ấy đang đau khổ với một loại tình trạng tâm thần, tình trạng thần kinh, và các biến chứng. Đúng vậy. Chị tin điều đó không? Và điều đó đúng, phải không? Bây giờ chị có tin rằng đức tin của chị, với việc nói điều đó, đã neo chặt, rằng chị đã có nó, chị sẽ có nó không? Thế thì hãy đi, và Chúa Jêsus sẽ làm cho chị khỏe mạnh. Thấy không? Vâng. Thấy không? Chị tin không? Với cả tấm lòng chứ?

³³⁹ Bây giờ, anh chị em có tin, mà không cần nhìn vào người đàn bà này, Chúa Jêsus có thể nói cho tôi biết bệnh của chị là gì không? Bao nhiêu người tin điều đó? Bây giờ, anh chị em biết đấy...và tôi thậm chí chưa bao giờ...tôi...điều duy nhất, tôi vừa nhìn thấy một cái váy. Tôi không biết, không thể nói đó là đàn ông hay đàn bà; nhưng chỉ đứng đó. Tôi muốn chị ấy tin. Bà tin không, thưa bà? Ở đây, hỡi bệnh nhân, chị tin không? Hãy giơ tay lên nếu chị tin. Nếu chị tin hết lòng, chị có thể có được đứa con mà chị đang cầu xin Đức Chúa Trời. Hiểu không? Hiểu không? Chị tin không? Chị có đức tin nơi Đức Chúa Trời không? Bây giờ, điều đó không chữa lành, điều đó chỉ được xác nhận. Đó là những công việc xác nhận đức tin về sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, Lời Ngài được bày tỏ.

³⁴⁰ Người phụ nữ này, cũng đang muốn có một điều kỳ diệu. Đó không phải là một đứa con, nhưng chị ấy đang muốn có phép Báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Tôi sẽ nói cho chị biết điều gì làm: Nếu chị bỏ thuốc lá, Đức Chúa Trời sẽ ban cho chị phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Hãy đi, tin Điều đó, đấy. Chị tin không? Chị có đức tin nơi Đức Chúa Trời không?

³⁴¹ Người đàn ông này đang đứng ở đây, là một người mà tôi chưa bao giờ thấy trong đời. Tôi không biết anh ấy, nhưng anh ấy đang đau khổ với điều gì đó không ổn trong ngực. Anh ấy đã bị ngã mà đã làm điều đó, cách đây không lâu. Anh ấy không đến từ đây, anh ấy đến từ Arkansas. Anh ấy là một thầy giảng. Hãy đi về nhà, rao giảng Phúc âm. Thấy không? Thấy không? Thấy không? Tôi chưa bao giờ nhìn thấy mặt người đó.

³⁴² Có một người phụ nữ đang đứng ở đây, tôi không biết người phụ nữ đó, chưa bao giờ nhìn thấy chị ấy trong đời. Đức Chúa

Trời biết chị.

³⁴³ Nếu Ngài có thể bày tỏ nan đề của chị là gì, hay điều gì đó về điều đó, chị tin không? Tất cả anh chị em tin không? Đây chỉ là một công việc xác nhận đức tin mà tôi phải rao giảng những gì tôi đã nói với anh em, tối nay. Đó là những gì Đức Chúa Trời đã bày tỏ, và đây là những công việc chứng minh Nó. Bây giờ, anh chị em phải có đức tin để được khỏe mạnh.

³⁴⁴ Người phụ nữ này ở đây, tôi không—tôi không nghĩ tôi biết chị ấy. Vâng, tôi không biết chị ấy nhưng tôi biết người nào đó mà chị ấy biết, bởi vì tôi thấy anh ấy đang đứng đây trước tôi. Chị ấy đang bị đau đầu. Đúng thế không, thưa chị? Chị có tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành cho chị không? Em gái của Pearry Green. Đúng vậy. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy chị ấy trong đời. Đúng vậy. Tôi thấy Pearry Green đang đứng đây, nhìn tôi, như *thế*. Cứ đến, đấy. Đúng thế. Tôi không biết Pearry Green ở đâu. Chị tin không? Chị tin chừng nào? Nếu chị có thể tin, mọi sự đều có thể được. Nếu chị không thể tin, không điều gì có thể xảy ra.

³⁴⁵ Quý bà nhỏ bé với mái tóc hoa râm, đang ngồi đó nhìn tôi, ngay tại đây, bà có tin Đức Chúa Trời không? Bà có tin rằng Đức Chúa Trời có thể bày tỏ cho tôi những gì bà đang nghĩ về ở đó không? Có một khối u trên ngực. Bà tin Đức Chúa Trời có thể lấy nó đi cho bà không? Vâng. Hãy có đức tin và tin. Bây giờ, bà ấy đã chạm vào điều gì?

³⁴⁶ Người đàn bà đã chạm vào đường viền áo của Ngài, Kinh Thánh nói...Anh chị em nào muốn đọc Kinh Thánh, Ngài phán, “Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta.” Đúng thế không? Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm đó và Ngài đang đứng ngay tại đây; họ là những người đang chạm vào Ngài.

³⁴⁷ Có một người phụ nữ nhỏ bé, gầy gò, giơ tay lên, đang ngồi ngay tại đây. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy cô ấy trong đời, nhưng ngay lúc đó cô ấy đã chạm vào Điều gì đó. Đây là những gì nó đã xảy ra. Chị ấy đang cầu nguyện với Đức Chúa Trời. Chị ấy bị đau ở ngực, chị ấy cũng bị đau dạ dày. Đức Chúa Trời đã chữa lành chị, nếu chị tin Điều đó. Chị phải tin. “Mọi sự đều có thể được với những người tin.”

³⁴⁸ Có một người đàn ông đang ngồi ở phía sau, nhìn về hướng này (khoảng hàng thứ hai, đang đến hướng này), đau đớn với bệnh hen suyễn. Ông có tin Đức Chúa Trời sẽ chữa lành ông không, thưa ông? Nếu ông tin Điều đó, Đức Chúa Trời sẽ làm cho ông khỏe mạnh. Ông có thể có những gì mình cầu xin, nếu ông tin Điều đó.

³⁴⁹ Có một người phụ nữ đang ngồi ngay ở đây, đang nhìn tôi, phía bên kia đây, tóc bạc. Nếu bà tin hết lòng...Bà tin Điều đó không? Được rồi, bệnh túi mật đó sẽ lìa khỏi bà lúc đó, nếu bà tin Điều đó.

³⁵⁰ Bà nghĩ gì về Nó, đang nằm trên giường ở đây? Bà có tin rằng Đức Chúa Trời có thể chữa lành cho bà không? Nếu Đức Chúa Trời sẽ nói với tôi bệnh của bà, bà sẽ tin Ngài chứ? Nếu bà tin, bệnh ung thư đó sẽ lìa khỏi bà và bà sẽ khỏe mạnh. Tại sao bà không đứng dậy, và vác giường, và về nhà? Bà tin không? Tất cả anh chị em sẽ tin chứ? Ồ, bây giờ, còn ngay bây giờ thì sao? Đức Chúa Trời đã gieo đức tin đó trong lòng anh chị em chưa? Mọi người ở đây, hãy giơ tay lên. Nếu Đức Chúa Trời gieo đức tin đó trong lòng anh em, chúng ta hãy đặt tay lên nhau, ngay dọc theo hàng lối ở đây. Hãy đặt tay anh chị em lên...Ngay bây giờ, nhanh lên, trong khi Đức Thánh Linh đang vận hành, hãy đặt tay anh chị em lên nhau. Người đàn ông đứng lên, đang chạy xuống hàng, cầu nguyện cho những người khác.

³⁵¹ Chúng ta hãy đứng tại chỗ và dâng lời ngợi khen Đức Chúa Trời, mọi người. Không cần phải đi xa hơn nữa. Xác nhận Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Hỡi anh chị em, những phiền não của anh chị em là gì, bất kể nó là gì, nếu anh chị em tin Ngài, hãy đứng trên đôi chân của mình, ngay bây giờ, và tin.

³⁵² Lạy Đức Chúa Trời Toàn Năng, Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của Y-sác, Đức Chúa Trời của Gia-cốp, xin ban ra quyền năng của Ngài và chữa lành nhóm người này ngay bây giờ, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

65-1126 Việc Làm Bày Tỏ Đức Tin
Đền Tạm Sự Sống
Shreveport, Louisiana Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jésus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org